

A L'ALÇA pàg 3

La Formació Professional guanya terreny entre els joves a l'hora d'estudiar

SUBSTITUTA D'ALARCÓN pàg 20

La regidora Raquel Gil assumeix l'àrea de Comerç, Restauració i Mercats

línia ^{14 anys} Sant Andreu

Octubre 2023 · Núm. 156 · liniasantandreu.cat

L'ampliació del CAP la Sagrera arrenca amb un any de retard

Es comencen a instal·lar els mòduls provisionals i el veïnat recorda que el nou CAP és una necessitat urgent pàg 12

"Donaré continuïtat al projecte de millora de la Meridiana"

Entrevista a **Jaume Collboni**, alcalde de Barcelona

pàgs 10 i 11

MILLOR PA DE PAGÈS pàg 20

Miquel Guich: "La clau d'un bon pa són les hores de fermentació"

UNA LLENGUA DE TOTS pàgs 16 i 17

Els amics del català a la metròpoli: present i futur

A FONTS pàgs 24 i 25

El rostre més fosc de l'educació de perifèria

Foto: Joanna Chichevitsky

Via Júlia
ASSESSORS

Honestedat i servei, el nostre valor

ADMINISTRADOR DE FINQUES COL·LEGIAT NÚM. 4281

Administració de Finques

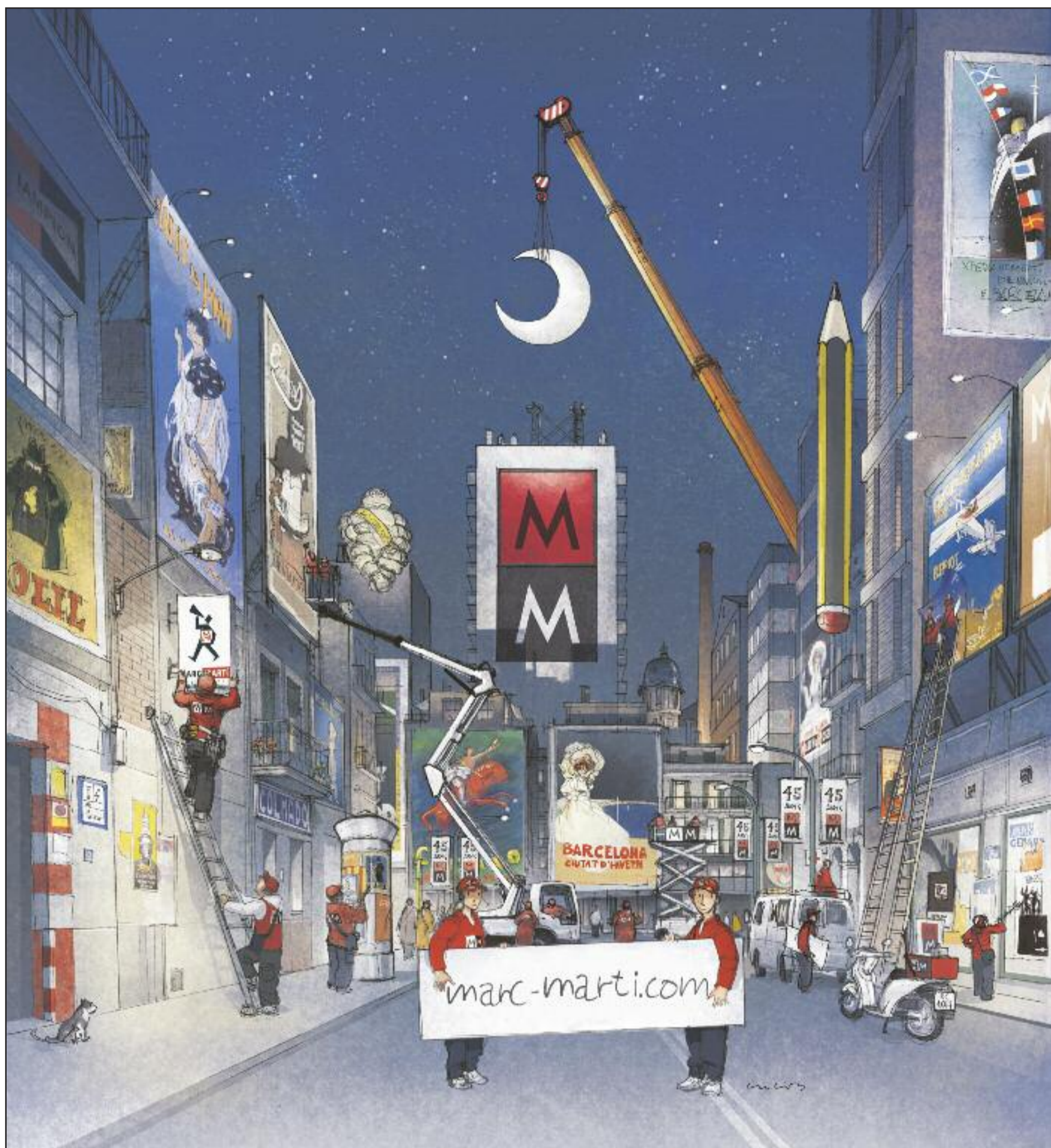
- Gestió arrendaments (Pisos, locals...)
- Comunitats de propietaris
- Taxacions
- Contractes d'arres i arrendaments
- Tramitació hipoteques
- Traspassos

Oficines Centrals · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tèl. 933 506 400
Delegació · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tèl. 935 210 640

Segueix-nos a:

www.viajulia.com

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

“Ara m’agrada el que estudio”

» Els cursos de Formació Professional són cada vegada més la primera opció d’estudi per als joves
 » L’oferta laboral immediata és l’incentiu més gran per als estudiants, fet que no veuen a la universitat

Guillem Francàs
BARCELONA

“Batxillerat o Formació Professional (FP)?”, et pregunten quan s’acosta el final de l’ESO. La resposta més repetida, sense pensar en els avantatges i els inconvenients, és “batxillerat”. És el camí més comú, el més habitual de tot-hom que vol continuar estudiant, però també és una tendència que està canviant. I és que sempre ha estat més ‘mal vist’ fer FP que fer batxillerat. L’estigma d’uns cursos que no tenien prestigi, una situació que sembla que està canviant a poc a poc.

Un dels factors més importants en aquesta nova onada de canvi és que, tot i que el batxillerat continua sent l’opció majoritària en acabar quart d’ESO, cada vegada hi ha més alumnes que trien la Formació Professional. De fet, mentre que a Catalunya ha baixat el nombre d’alumnes a totes les franges educatives, a l’FP passa al revés.

En aquest escenari, cal recordar la confusió de l’any passat a l’entrada del curs, quan molts alumnes es van quedar sense plaça, cosa que ha fet que enguany la Generalitat hagi apostat per una inversió rècord. I és que unes 40.000 persones es beneficien dels 3.000 cursos que s’han posat en marxa en el marc del programa de Formació d’Ofertes en Àrees Prioritàries (FOAP), que aquest any ha rebut una inversió de 120 milions d’euros. Però com ho viu un estudiant que ha de decidir cap a on tirar un cop acaba l’ESO? Noten el canvi de tendència cap als cicles?

BUSCANT LA MOTIVACIÓ

En Jordi Pascual té 17 anys i és estudiant d’un cicle professional

Cada vegada són més els alumnes d’institut que es decanten per la Formació Professional abans que el batxillerat o la universitat. Foto: Educació

d’Imatge i So. El seu camí per arribar-hi ha estat una mica particular. En Jordi és el cas d’un alumne que no li agradava gaire estudiar i les assignatures que havia de fer a l’institut no el motivaven. De fet, en un primer moment no va acabar l’ensenyança obligatòria perquè va suspendre diverses matèries l’últim trimestre de quart. “Vaig fer un curs que et permet acabar l’ESO i a partir d’allà ja em vaig apuntar al cicle mitjà”, relata Pascual. Aquest jove estudiant explica que des de fa anys ja tenia clar que no volia fer batxillerat. “Te’l pinten que hauràs de patir molt, que serà un estrès i que és molt teòric. De vegades ja et desmotiven abans de començar-lo”, comenta sobre el que els arriba d’alumnes que el fan.

Més enllà dels comentaris “desmotivadors”, en Jordi ho tenia clar: “El cicle és més pràc-

tic, tot i que el primer any també fem molta teoria, però al final és la primera vegada que m’agraden totes les assignatures que faig”, revela. I és que aquesta última afirmació és una altra de les claus de l’èxit dels cicles: l’especialització i la varietat de cursos que no ofereix el batxillerat.

Finalment, també apunta a la qüestió laboral com una de les més importants a l’hora de fer una FP. “A partir del segon any del cicle mitjà ja fem pràctiques”, diu Pascual. També explica que “a l’ESO molts companys no sabien què fer” i, en canvi, al cicle “tothom sap si es vol dedicar al so o a la imatge”.

FALTEN DOCENTS

L’auge de l’FP es palpa en la versió que expliquen els mateixos estudiants, però també des de la perspectiva dels professors, que veuen com encara falten recur-

sos. Així ho explica Lluís del Castillo, professor del cicle d’Administració i Gestió d’Empreses a l’Institut Esteve Terrades i Illa de Cornellà. “El problema més gran és que falten professors i cada vegada tenim més alumnes, és un creixement desestructurat”, detalla del Castillo. Cada vegada és més habitual, afegeix, que es contractin professionals “que fan de professors com un extra de la seva feina”.

Segons aquest professor, una de les causes de l’augment d’inscripcions a l’FP és que “ja tenen prestigi”. “En els últims deu anys els cicles han canviat molt, ofereixen moltes opcions, mentre que el batxillerat només té cinc branques”, insisteix. Però tornant al prestigi que “abans no tenia l’FP”, del Castillo afirma que qui li ha donat “han estat les empreses, més enllà que el pensament de les famílies també ha

canviat”. “Les empreses aposten per les pràctiques remunerades a estudiants i això fa que les opcions d’acabar-hi treballant siguin molt altes”, insisteix el docent. I és que és aquí on els estudiants troben un gran incentiu a l’hora d’escollir els cicles per davant del batxillerat o la universitat. “Hi ha casos que l’alumne acaba cobrant més que el professor en pocs anys”, relata.

Amb tot, del Castillo explica que “l’auge de l’FP farà més cars els cursos, però encara són molt més barats que una carrera”. Finalment, afegeix que on veuen mà d’obra útil les empreses “és als cicles superiors, i això pot provocar que els graus mitjans quedin relegats”. En aquest sentit, el batxillerat continuarà sent la portada d’entrada directa als cicles, però “és evident que els graus superiors continuaran pujant respecte de les universitats”, conclou.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línia Sant Andreu** a Telegram

La lupa

La cosificació de les platges

per Marc Cerdà, ambientòleg, doctor en Ciències del Mar i membre de l'Observatori Crític del Canvi Climàtic

Foto: ACN

En la massificació del litoral, i fins i tot de les platges, el turisme, primer, i els grans esdeveniments, després, han estat factors determinants. A casa nostra, l'exemple més paradigmàtic d'això és Barcelona. Cada cop són més els turistes i menys les veïnes les que omplen els carrers dels barris de mar. I, de fet, es calcula que la meitat dels cinc milions d'usuàries que freqüenten les platges cada any no són veïnes de la ciutat. Amb tot, no sempre ha estat així.

Des de fa dècades, el litoral de Barcelona ha viscut a mercè de les onades dels interessos econòmics i especulatius que han governat la ciutat. La primera sacsejada va ser preolímpica, quan l'alcalde Pasqual Maragall va impulsar una reforma urbanística que transformaria el litoral barceloní per sempre. L'eslògan durant anys va ser "obrir la ciutat al mar". No obstant això, la realitat és una mica menys prosaica. Si la ciutat seria un aparador internacional durant les olimpíades, era necessari fer del seu litoral i de les seves platges un nou atractiu turístic. I no hi ha dubte que es va aconseguir.

El 3 d'agost del 1987 s'inicià el procés d'enderrocament del barri d'Icària sota la consigna que entre el mar i la ciutat no hi tenia cabuda la ciutat industrial. El nou paradigma econòmic era el turisme i calia fer net, "endreçar" el litoral i expulsar la pobresa.

Avui, de tota aquella operació cosmètica i urbanística en queden els més de nou quilòmetres de platges encaixades entre la Ronda Litoral i els espigons. Però també, com deia a l'inici, els milions de turistes que les visiten cada any.

Tanmateix, el turisme, com una plaga de llagostes, tot ho esgota. Anys i anys promovent un turisme de sol i platja han acabat per massificar les platges i el litoral, fet que, de retruc, ha forçat la pèrdua del seu atractiu turístic i econòmic. Aquesta és la paradoxa

Quaranta mil persones sobre la sorra en un concert a la platja no és acceptable ambientalment

perversa de la indústria turística. En aquest context de saturació, l'única manera de continuar girant la roda és trobant nous nínxols de negoci com són els grans i massius esdeveniments esportius i culturals que han proliferat els darrers anys.

És per això que, aquest estiu, la Vuelta ciclista va donar el tret de sortida a la platja del Somorrostro, o fa un temps que s'organitzen els concerts de la Mercè a la platja del Bogatell i el Primavera So-

und al Parc del Fòrum. És una tendència generalitzada arreu del Mediterrani i especialment a casa nostra. Cada cop són més els macroesdeveniments que s'organitzen al litoral, i podem dir que el moment àlgid el viurem amb la Copa Amèrica de Vela que es farà l'any vinent.

Són les platges i el litoral un espai adequat per fer aquest tipus d'esdeveniments? Segurament, no. No només pel gran volum de visitants que ocupen les platges desplaçant les veïnes –en el cas de la Copa Amèrica es calcula que seran centenars de milers–, sinó per l'impacte sobre l'ecosistema marí en forma de residus i pressió antropogènica. Ben mirat, és una obvietat que quaranta mil persones sobre la sorra en el concert de la platja del Bogatell no és acceptable ambientalment.

Al cap i a la fi, hem oblidat que les platges són entorns naturals que proveeixen de serveis ambientals, climàtics i socials bàsics per al nostre benestar. Fins i tot les platges urbanes com les de Barcelona. I d'això se'n parla més aviat poc. Perquè en un país en què hem fet de la costa un desert de ciment, la cosificació ha impregnat la nostra mirada del litoral. Per això, fariem bé d'enterrar aquest model de gestió caduc, posar els llums llargs i dedicar tots els nostres esforços per fer de les nostres platges entorns més resilents i adaptats a la nova realitat climàtica.

Aquí es piula

El Twitter en paper

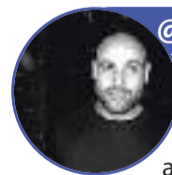
@SilCatNa

Si has vist el programa #GeneracióPornoTV3 i tens canalla a casa i/o formes part de l'equip educatiu d'una escola i demà mateix no comences a moure cel i terra perquè la teva canalla rebí una bona educació sexual des d'ara mateix, has de tornar a veure el programa.

@lluciamis

[Sobre el fet de no convidar crítics al teatre] Llavors et preguntes: què passaria si, no només els crítics, també els periodistes culturals, deixassin de rebre llibres, invitacions al teatre, l'òpera, el cinema; si els periodistes d'esports haguessin de pagar l'entrada als partits i competicions. Etcètera.

@massanagraire

Ja fa 6 (sis) anys de l'1 d'octubre del 2017 i aniria sent hora que superéssim el trauma i tot això de "vau enganyar la meva besàvia de 147 anys" i "jo tenia una maleta plena d'il·lusions" i "m'ho vaig jugar tot anant a tallar una carretera amb el meu Volkswagen T-Roc".

@apunte

Me pregunto qué sentido tiene que un diputado electo, depositario de la representación de la nación, no pueda rectificar en el instante siguiente un voto equivocado emitido a viva voz y desde el escaño. ¿Quién defiende esta regla que dejó de tener lógica en tercero de primaria?

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

ConSORCI Sanitari

Els mòduls provisionals del CAP de la Sagrera s'han començat a instal·lar aquesta tardor, amb més d'un any de retard. Mentrestant, els veïns esperen notícies sobre la construcció del nou CAP definitiu que el barri necessita.

pàgina 12

Ajuntament

Les obres de l'avinguda Meridiana no s'acabaran en el temps que preveia l'Ajuntament. Els treballs del tercer tram de l'avinguda havien d'estar enllestits a l'estiu, però encara no han acabat i s'allargaran tres mesos més.

pàgina 12

Forn del Passeig

El Forn del Passeig, de Sant Andreu, ha guanyat el concurs al millor pa de pagès català 2023, una distinció que ja va rebre l'any 2017. Miquel Guich, responsable del negoci, creu que és "el reconeixement a la feina ben feta".

pàgina 20

El + llegit

línia Sant Andreu.cat

- 1 *Droga i agredeix sexualment l'home que havia conegut en una app de cites*
- 2 *40 anys de festa als Indians*
- 3 *El millor homenatge per a un andreuenc com Ignasi Iglésias*
- 4 *La Fabra i Coats reforça el seu perfil internacional a Corea*
- 5 *L'alternativa als festivals es consolida amb l'Acció Cultura Viva aquesta Mercè*

Safata d'entrada

El clamor de la nostra societat

per Jordi Callejo

Foto: Ajuntament de Barcelona

A Barcelona hi ha més de 30 barris on conviuen persones de 180 nacionalitats diferents; una extraordinària diversitat que ens enriqueix.

La població immigrada s'ha estès per tota la ciutat en els últims anys, suposant un augment generalitzat, a excepció del 2018, quan quatre districtes no van experimentar aquest creixement.

Actualment, l'Eixample és el districte amb més població estrangera, amb 61.546 residents, seguit de Ciutat Vella, amb 52.214, i Sant Martí, amb 45.556.

Un exemple d'aquesta diversitat és, doncs, Ciutat Vella, on la comunitat estrangera més nombrosa és la d'origen pakistanès (12%), seguida de les persones d'origen italià (11,7%) i de les d'origen filipí (8,9%).

És necessari, més que mai, que les institucions facin polítiques actives dirigides a les necessitats de la nostra societat cada cop més diversa. Malauradament, hi ha escassa repre-

sentació de ciutadania d'origen divers a les institucions. Hi falta diversitat; persones de procedència diversa que puguin entendre els relats i les vivències de les persones immigrades des de l'empatia i la vivència pròpia.

La manca de representació de ciutadania d'origen divers a les institucions reflecteix una manca de sensibilitat, la qual cosa és preocupant, especialment en partits que promouen una Barcelona més inclusiva.

S'ha de treballar en polítiques que fomentin la inclusió i la cohesió social i no caure en estratègies de divisió multicultural que només busquen avantatges electorals a curt termini mitjançant les quotes de partit.

S'ha de treballar entenent

la història de la nostra ciutat. Comprendent l'envelliment de la població i posant el focus en polítiques que ens permetin mantenir l'estabilitat i el benestar, tant social com econòmic, per a tothom.

Tenim un deure, tant com a societat com pel que fa a les polítiques que es fan des dels partits polítics. Hem d'abordar els reptes actuals en gestió de la diversitat, on s'inclouen les reticències que pateixen les persones immigrades en matèria d'empadronament, la lluita contra les lleis migratòries injustes i l'abolició del racisme institucional.

Ens hem de regir per les necessitats de la societat, fent polítiques que s'adaptin a les realitats diverses de la nostra societat.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#VillarejoUnchained

#CamíALaInvestidura

#TragèdiaAMúrcia

@SrJimvill: Crec que Villarejo ja fa com aquests espectacles teatrals on el públic li diu tres o quatre paraules abans de començar i ell et munta una història.

@CatalunyaRadio: Pedro Sánchez ja és oficialment candidat a la investidura: el 27 de novembre és la data límit per aconseguir-ho.

@324cat: El jutjat 3 de Múrcia ha obert una investigació per esbrinar les responsabilitats de l'incendi en tres discoteques de Múrcia que va acabar amb 13 víctimes mortals.

Combatre els discursos d'odi a les xarxes

per Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

El discurs de l'odi en línia, en totes les seves formes –per raons d'origen o ètnia, edatisme, discapacitat, llengua, religió o creences; per sexe, identitat de gènere, orientació sexual o altres característiques o condicions personals–, suposa una greu amenaça per a l'estabilitat i la democràcia dels territoris, amb evidents conseqüències per al benestar i la salut física i mental de la població, amb especial incidència en els i les adolescents, i sobretot les dones. Prevenir-lo i combatre'l és un repte cada vegada més apressant per als governs nacionals, autonòmics i locals, a causa de la manca de denúncia i d'eines per a la neutralització eficaces.

Actualment, 9 de cada 10 persones entre els 16 i els 24 anys, segons dades generals i sense desagregar, utilitzen les xarxes socials (segons dades de l'INE), cosa que fa que en aquests espais s'estableixin els vincles i les relacions quotidianes entre el jovent i, per tant, ja constitueixen un nou escenari on perpetuar els rols i estereotips sexistes que ja patim al món *offline*. Per tant, la difusió de discursos d'odi i de la violència en línia (sigui a través de ciberassetjament, amenaces directes o violència física, crims d'odi i violacions de privacitat) ja és un greu problema de primer ordre que afecta especialment dones adolescents i joves, dificultant-los sovint l'ús i el gaudi de les tecnologies digitals en una època en la qual són clau per al desenvolupament personal i professional.

Pel que fa als abusos i assetjaments sexuals a les xarxes, en menys d'una dècada s'han multiplicat per cinc a Espanya aquests delictes de contacte mitjançant tecnologia amb menors de setze anys amb finalitats sexuals. I en concret, més d'un 25% de les dones d'entre 16 i 25 anys a Espanya han rebut insinuacions no apropiades a través de les xarxes, segons dades de l'*Observatorio Nacional de Tecnología y Sociedad*. Les conseqüències per a la salut de les dones i adolescents ja s'estan quantificant: el 54% de les dones que han patit assetjament a través de les xarxes socials han experimentat atacs de pànic, ansietat o estrès, i el 42% de les nenes i joves han patit estrès emocional, baixa autoestima i pèrdua de confiança.

A Santa Coloma de Gramenet, conscients que des de les ciutats podem avançar, des de la proximitat i la implicació del jovent, en la lluita eficaç contra els discursos d'odi i les violències en línia, en totes les seves dimensions, així com en les seves devastadores conseqüències, els passats dies 14, 15 i 16 de setem-

bre hem organitzat a La Ciba les jornades internacionals de presentació del projecte FAST LISA ('Lluitant contra els discursos d'odi a través d'un enfocament legal, sociolingüístic i de les TIC', en les seves sigles en anglès), una important iniciativa de la qual sentireu molt a parlar, impulsada per l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet i la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), juntament amb altres ajuntaments de ciutats d'Itàlia, Alemanya i Estònia, i finançada per la Unió Europea.

Sota el paraigua del FAST LISA, els municipis de Santa Coloma, Ravenna i Dreieich, conjuntament amb els experts del món acadèmic, estem treballant per dissenyar i posar en pràctica un protocol estàndard consolidat i transfronterer que girarà al voltant de l'ús multidisciplinari d'eines informàtiques, de coneixements jurídics i de la participació activa dels i les joves, que han estat i són els veritables protagonistes i el motor del projecte i dels grans reptes comunitaris vers la lluita contra el llenguatge d'odi.

La llibertat d'expressió acaba davant l'odi que incita a la discriminació o la violència

Durant aquests dies de trobada a la ciutat de Santa Coloma, hem reunit una seixantena de participants, entre els i les joves integrants del FAST LISA, d'entre 18 i 30 anys, especialistes multidisciplinaris i representants governamentals i tècnics municipals de convivència i mediació, per donar a conèixer i compartir coneixement, experiències i bones pràctiques en l'àmbit de la identificació i la lluita contra la incitació a l'odi en línia. L'objectiu final de les trobades i, per tant, del FAST LISA, és capacitar els i les joves participants, que hem denominat 'ambaixadors i ambaixadores locals', per aplicar un pla d'acció comunitari a les ciutats amb l'objectiu de poder fer prevenció eficaç i efectiva de conflictes, episodis d'odi, discriminació i intolerància amb eines innovadores.

Sabem que els discursos d'odi afecten els drets i els valors fonamentals de les persones, el benestar i la qualitat de vida, amb especial repercussió –a través de les xarxes– en el desenvolupament, la seguretat i el benestar del jovent. Per ajudar-los a protegir-se

cal fer-ho a través d'eines i aplicatius que formin part del llenguatge i la comunicació habituals dels i les joves, del seu món i espai de comunicació. En aquest sentit, en les primeres fases del FAST LISA, a través del joc i d'eines basades en aplicacions com l'Educational Chat About Hate Online (ECHO), presentades en les jornades a La Ciba, hem pogut analitzar aquest fenomen i eines per a diversos escenaris i diferents formes, com una primera fase d'identificació, cabdal per conèixer i poder combatre aquest enemic permanent.

La següent fase del FAST LISA serà difondre i compartir l'aprenentatge de la formació rebuda per part dels ambaixadors i ambaixadores amb estudiants de Secundària (d'11 a 14 anys), estudiants de Batxillerat (de 15 a 19 anys) i les ONG/OSC/associacions que treballen en l'àmbit de la inclusió social. Més concretament, els ambaixadors i ambaixadores locals impartiran tallers en els centres escolars on els i les estudiants de Secundària i Batxillerat debatran sobre la incitació a l'odi a Internet, presentaran casos concrets dels quals han estat víctimes i/o dels que han tingut notícia i posaran a prova el quadre de comandaments i l'aplicació del projecte.

Els ambaixadors locals també contactaran amb associacions juvenils i entitats que treballin amb joves per dur a terme grups de debat i avaluar la possibilitat de crear una comunitat digital de joves capaços de detectar i aturar la propagació del discurs de l'odi mitjançant diferents estratègies, inclosa la recopilació de dades i de bones pràctiques per donar suport a la seva acció. Alhora, seran els encarregats i les encarregades de posar en marxa una campanya en línia de sensibilització innovadora i interactiva dedicada a promoure noves narratives de lluita contra el discurs d'odi a la xarxa.

A través de projectes com el FAST LISA estem transmetent al jovent i a la societat que la llibertat d'expressió no significa llibertat per difondre odi, intolerància i violència a les xarxes socials, ni és un salconduit per transmetre desinformació nociva que causi danys en el món real. Tenir clar, doncs, que la llibertat d'expressió acaba davant l'odi que incita a la discriminació, l'hostilitat o la violència. I que la clau per erradicar aquests discursos i violències que es produeixen en línia i fora d'ella s'ha d'abordar des de la innovació i amb la imprescindible participació, alta-veu i implicació dels mateixos joves, que seran cabdals i motor per avançar cap a una societat millor.

Les millors perles

“La Mònica viu en un poble i ha acceptat una feina al centre de la ciutat. Al principi dubtava, però ara va i torna en tren”. És el cas que explica la nova campanya del govern espanyol, que du el lema “No és màgia, són els teus impostos”. Ciència-ficció.

Jaume Alonso-Cuevillas ha patit la mossegada d'un mero. L'advocat ha compartit una imatge de la terrible ferida que li va provocar el peix de metre i mig que li va agafar “fins al canell amb la boca”, tal com va dir a TV3.

Sí o no. Les opcions eren senzilles i tots dos tenien clares les seves respostes, però el diputat del PSOE Herminio Sánchez i el diputat de Junts Eduard Pujol es van equivocar a l'hora de votar al Congrés i van dir “sí” a la investidura de Feijóo. Molt bé.

Drama absolut. Una tiktokker ha fet un vídeo plorant desconsoladament perquè la bateria del seu nou iPhone dura molt poc i a la botiga “només” li han ofert tornar-li els diners perquè se'n pogués comprar un altre.

Marta Vidal/ACN

LA FOTO

General Optica

Neecessites ulleres?

Mes dels **Progressius**

50 %
DTE.

en **TOTS** els **VIDRES**

📍 T'esperem a **Gran de Sant Andreu, 257** o en qualsevol dels nostres centres de Barcelona

*Oferta del 50% en tots els vidres progressius, aplicable per la compra d'un sol ullal amb graduació completa (unilateral + vidres). Promoció vàlida del 18/09/2023 al 19/11/2023 per a membres del Programa Privilegiat (VIP Targeta Privilege: LB 40).

525 mitjans associats

associació
de mitjans
d'informació i
comunicació

amic

"Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança"

www.amic.media

Tribuna

Podem importar el model Calgary?

per Xavi Casinos

Foto: ACN

Calgary és el nou model de referència per transformar els districtes econòmics? Almenys és el que *The Washington Post* va defensar fa uns mesos en un extens article del seu equip editorial. El diari nord-americà lloava l'estratègia de la ciutat canadenca per recuperar el seu *downtown*, colpejat per la crisi del preu del petroli del 2014 i, més recentment, per la covid i la implantació del teletreball. La reacció de les autoritats municipals ha estat impulsar la reconversió dels metres quadrats d'oficines que han quedat buits –inclosos edificis sencers– en habitatges, per atraure residents i evitar que el districte econòmic es converteixi en un desert urbà, per la desaparició, també, d'activitats associades com la restauració i altres serveis.

Aquesta ciutat d'1,4 milions d'habitants a l'estat d'Alberta –conegut com la Texas del Canadà per la seva important indústria del petroli i el gas– és, en efecte, el model que intenten imitar altres metròpolis canadenques i dels Estats Units per fer front a la crisi dels seus respectius *downtowns*. La pregunta és si el model de Calgary és traslladable a Europa i a l'àrea metropolitana de Barcelona en concret per combatre la crisi del sector de les oficines.

La covid i el confinament van implantar arreu el teletreball. Avui, gran part d'empreses i administracions públiques han consolidat un model híbrid, en el qual un bon nombre d'empleats van a treballar de manera presencial només dos o tres dies a la setmana. La resta de dies ho fan des de casa.

Segons l'Enquesta de Població Activa (EPA), el 2019 teletreballaven a Catalunya el 8,6% dels ocupats; el 2020, en plena pandèmia, aquesta xifra va pujar fins al 19%, i el 2022 va baixar al 15,9%, que encara és el doble d'abans de la covid. I segons dades de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en el primer trimestre del 2023 la superfície d'oficines en oferta de lloguer s'estava reduint, mentre que el preu augmentava. Es podria concloure, doncs, que hi ha hagut una certa tendència cap al retorn als despatxos, tot i que no sembla prou significativa. Aquesta tendència coincideix amb el debat encetat en grans empreses que tornen a posar en valor la presencialitat.

Hi ha grans diferències entre les ciutats nord-americanes i les europees. Tret d'algunes excepcions a banda i banda de l'Atlàntic, les primeres són extenses i

acostumen a concentrar l'activitat econòmica als *downtowns* o districtes econòmics. A Europa, trobem concentracions de negocis similars als *downtowns* a la City de Londres, per exemple, però s'imposa més el model de diversitat d'usos a tota la ciutat. És el cas de Barcelona i la seva àrea metropolitana. Tot i que hi ha zones amb una certa concentració d'oficines, com el 22@ i la plaça Europa, a l'Hospitalet, per citar-ne només dues, no tenen la magnitud d'una City o d'un *downtown*.

Fa pocs mesos, la consultora Ernst & Young va fer públic un estudi sobre el mercat immobiliari d'oficines a Madrid i a Barcelona on constata una pèrdua d'interès inversor en un mercat que es considera sobreofertat. Segons el citat informe, a Barcelona hi ha 8.000 oficines que es podrien reconvertir en habitatges.

Tot plegat podria fer pensar que transformar oficines en residencial a l'estil Calgary podria ser la solució al nostre problema endèmic de l'habitatge. Doncs res més lluny. En primer lloc, gran part dels tenidors d'oficines són privats que buscaran la màxima rendibilitat dels seus immobles i, per tant, amb gens d'interès per oferir preus assequibles en cas que poguessin convertir oficines en habitatges. D'altra banda, caldria veure com legalitzar aquest canvi d'ús. Tampoc té a veure el nostre ordenament jurídic en aquesta matèria amb els dels Estats Units i el Canadà, molt més permissibles i menys protectors.

Malgrat tot, cal tenir en compte que, almenys a Barcelona, serà complicat tornar enrere amb el teletreball. Sindicats i comitès d'empresa ho consideren una conquesta i ho posaran molt difícil. Fa poques setmanes, un estudi de l'International Workplace Group destacava que la capital catalana és una de les millors ciutats per teletreballar. I ho és pel clima, l'oferta cultural i l'ambient cosmopolita, entre altres raons. Vaja, que el teletreball ha vingut per quedar-se, i el que podem esperar és una tendència a reduir l'ocupació de les oficines. Les empreses necessiten menys espai i ara mateix no és una bona inversió. A més, el fenomen del *coworking* s'està imposant per a petites empreses i autònoms.

El problema de l'habitatge a casa nostra només es pot encarar des de polítiques públiques que posin oferta assequible al mercat per intervenir en el preu. La transformació del *downtown* de Calgary està sent tot un èxit als Estats Units i al Canadà, però no és el nostre model.

“

Transformar oficines en residencial a l'estil Calgary podria ser la solució al problema endèmic de l'habitatge, però no és el nostre model. El problema de l'habitatge a casa nostra només es pot encarar des de polítiques públiques que posin oferta assequible al mercat per intervenir en el preu

”

Flaixos

@Soniapuc: Diria que “el tren” és una de les coses que més allunya la gent normal de polítics i polítiques i d'estrelles de la comunicació.

@janetsanz: Que en plena emergència climàtica les companyies continuïn impulsant vols curts que tenen bones alternatives en tren és una barbaritat.

@PunsodaRicart: Tinc un immens talent per agafar de la biblioteca llibres excepcionals i comprar-me uns *mòmios* terribles.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí Grau

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

“Prendre decisions no ha d'implicar sempre confrontació”

Jaume Collboni

Alcalde de Barcelona

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

E sva estrenar com a alcalde, ja fa més de 100 dies, assistint al concurs de paelles de Can Clos, a la Marina de Port. Allà va prometre “proximitat, consensos i diàleg”. Podríem dir que aquest és el seu manual d'instruccions?

Aquesta és l'actitud amb la qual vull governar la ciutat. Vull ser l'alcalde de tots els barris i de tots els barcelonins. Per això, en clau de proximitat, aquesta setmana començo, amb el títol de *L'alcalde a prop teu*, una nova fase en la qual portarem l'alcaldia de la ciutat cada primera setmana de mes a un districte diferent. Durant 10 mesos, començant per Sant Martí i acabant per Ciutat Vella, traslladaré l'alcaldia a un districte i allà hi faré la meva agenda ordinària, a més de trobades de proximitat amb entitats veïnals, culturals, esportives... Fins i tot aniré a sopar, i en alguns casos segurament a dormir, a casa de veïns.

A dormir a casa de veïns?

Sí, també. Això ho farem més endavant, però. Ara a Sant Martí només farem un sopar a casa d'una veïna

del Besòs que també hi ha convidat altres veïnes, però més endavant alguna pernoctació em tocarà fer.

Li anàvem a preguntar en què es diferencia la seva iniciativa de la que ja duia a terme l'alcaldesa Colau en aquest sentit, però ens sembla que ella això de dormir no ho va fer mai...

[Somriu] Bé, és una manera més de demostrar que estem en contacte directe amb la ciutadania, començant per la pròpia vida personal. Jo he intentat canviar el mínim possible la meva vida normal com a veí de Barcelona d'anar a comprar al Mercadona, d'agafar el metro quan puc, d'anar a la platja... I afortunadament, com que m'he trobat una molt bona resposta a nivell de carrer, estic molt content de poder fer una vida molt normal que em permet no perdre el contacte amb la realitat de la ciutat.

Vostè diu que vol “rebaixar una mica la tensió que hi ha hagut a la ciutat en molts temes els últims mesos i anys”. ¿Això passa per mantenir un perfil més aviat prudent, potser fins i tot conservador, per no prendre decisions que tornin a generar fortes polèmiques?

Hem pres decisions, i algunes molt contundents. Hem apujat un 50%

les sancions contra l'incivisme. Hem multat les empreses concessionàries de la neteja. Hem posat a disposició de la Generalitat 27 solars per construir-hi 1.700 habitatges protegits. És clar que hem pres decisions. Moltes. Però això no vol dir fer-ho en contra d'algú. Prendre decisions no ha d'implicar sempre confrontació o

“Si tenim més metro, l'habitatge serà més assequible”

polarització, assenyalant l'adversari o l'enemic. No dic que això es fes en tots els casos a Barcelona, però sí que s'havia creat un clima d'una forta polarització en temes que probablement seient en una taula, amb tranquil·litat i amb comunicació, es poden acordar. El consens i el diàleg no són sinònims de bloqueig.

El 2015, en plenes negociacions amb Colau per a la seva primera

investidura, vostè deia això en una entrevista a *El Punt Avui*: “Si vols gestionar la ciutat, ho podràs fer amb onze regidors. Si la vols governar i transformar, necessitaràs una majoria”. De moment li toca gestionar, doncs?

És evident que per governar una ciutat a mitjà termini necessites majories. El gran avantatge que té ara el PSC respecte d'aquell moment que vostès em citen és que nosaltres tenim una gran capacitat d'arribar a acords. La meva prioritat és fer un pacte progressista amb els comuns i ERC. Aquesta és la majoria que jo aspiro a articular durant aquest mandat, primer amb pressupostos i després amb governabilitat. Veurem amb quina fórmula es pot fer. Però tampoc descarto fórmules de governabilitat amb Junts si no s'aconsegueix articular la majoria de progrés que vull i que persegueixo.

Quant de temps més es veu governant en solitari?

Crec que és raonable que hi hagi acords, primer, per aprovar els pressupostos. I després ja vindrà la resta. Segur que durant l'any que ve tot aquest panorama s'aclarirà. Els comuns van estar un any governant sols en el seu primer mandat. Hi ha precedents, per tant.

Ara que cita els comuns, ells han fet dures crítiques al seu govern fins ara. Com interpreta això i a la vegada la seva voluntat d'entrar a l'executiu que vostè lidera?

Soc conscient que estem fent coses que ells no les farien de la mateixa manera, però jo tampoc hauria fet algunes coses igual quan governàvem en coalició i les vaig haver d'acceptar perquè estava en minoria. Però en el gruix de les orientacions de les polítiques hi ha base per a l'acord.

Fa un moment deia que no descarta fórmules de governabilitat amb Junts si aquest pacte progressista no tira endavant. Un acord de govern tampoc el descarta?

Jo no descarto res. Hi ha moltes fórmules de governabilitat i les explorarem totes. Jo el que vull és que hi hagi estabilitat al govern i que puguem fer plans de transformació que requereixen aquesta estabilitat, pressupostos i mirada a llarg termini. Per transformar la ciutat necessites majories estables.

Parlant de la ciutat, l'estiu ens va deixar la seva primera gran mesura: el Pla Endreça. L'oposició ho titlla d'operació de màrqueting... Que mirin les dades. En general, la gent ens va dient una frase que ▶

“Portarem l'alcaldia cada primera setmana de mes a un districte diferent. Fins i tot aniré a sopar a casa de veïns”

◀ es repeteix molt: “Es nota”. Aquesta frase l'he sentit tant a Sarrilà-Sant Gervasi com a Ciutat Vella. Evidentment, queden punts crítics de neteja, però sempre en quedaran, perquè no és un problema que tingui un principi i un final. Ara bé, es nota el reforçament dels efectius i que les concessionàries s'han posat les piles en alguns barris. També es nota l'augment de la presència policial i de les sancions... A la ciutat ha començat una guerra contra l'incivisme. Hi ha un percentatge d'incívics que ens costa milions d'euros. Per això la pròxima fase del Pla Endreça serà una ofensiva contra els incívics.

Recentment, el seu tinent d'alcalde de Seguretat, Albert Batlle, tornava a parlar un altre cop de “cultura de la navalla” després dels apunyalaments de la Mercè. Les veu encertades aquest tipus d'expressions? No són alarmistes?
Crec que el que expressa el tinent Batlle, com expresso jo mateix, és que el combat contra l'incivisme, d'una banda, i contra la delinqüència, de l'altra, és una prioritat per al nostre govern. L'ordre i la seguretat han de ser una prioritat per a les forces progressistes, perquè si no, venen altres a fer-se seu aquest missatge. A qui més beneficia la seguretat pública és a qui menys té. Per això estem parlant d'una política progressista.

Ja va anunciar des del principi que neteja i seguretat serien dues de les seves prioritats. Una altra va dir que seria l'habitatge...

És la principal font de desigualtat que hi ha ara mateix a la ciutat.

Crec que avui dia és una quimera imaginar una Barcelona amb un lloguer mitjà de 800 euros?

El que no és una quimera és que al final del mandat puguem tenir al voltant de 5.000 habitatges que ja

“Hi ha un percentatge d'incívics que ens costa milions d'euros”

puguin sortir al mercat de lloguer protegit per 500 euros de mitjana. Hi podrien haver 13.000 beneficiaris directes d'aquesta mesura. I això no és poc. Però no té l'escala suficient perquè sigui una solució estructural, és clar. Perquè ho sigui, precisament ens cal això: escala. També metropolitana. Necessitaríem uns 200.000 habitatges en els pròxims 15 o 20 anys.

Per tant, acabar el mandat amb una baixada dels lloguers, per poca que sigui, no ho promet...

No... Hem de ser realistes i dir la veritat. No hi ha solucions màgiques. Farem tot el que estigui a les nostres mans, però jo no diré que d'aquí a quatre anys baixaran els lloguers. Crec que en aquest mandat aconseguirem contenir el preu dels lloguers lliures i augmentar l'oferta de lloguer protegit. Això sí que ho puc dir. Però amb això no s'arregla el problema, que és molt complex i té moltes variables. Per exemple, més metro. Si tenim més metro, l'habitatge serà més assequible. Perquè si tens més metro, la ciutat real es fa més gran. Per això hem d'ampliar les línies de metro i augmentar la connectivitat. Hem d'apostar pel metro.

Vostè també ha dit que vol apostar per la cultura. Xavier Marcé, regidor d'aquest àmbit, diu que “cal repensar la relació entre els grans festivals de música i la ciutat”, perquè, “a dins d'una ciutat, un festival amb 80.000 persones és complicat”, i posa com a exemples de festivals que cal repensar el Sonar i el Primavera Sound. Ho comparteix?

Jo crec que sobretot hem de defensar el fet que hem aconseguit ser, com a ciutat, un referent mundial dels grans festivals de música. Penso

que és un guany per al sistema cultural barceloní indiscutible. Però el que és un gran avantatge pot acabar convertint-se en una contraindicació quan hi ha un excés. Tot té un límit. En aquest sentit, jo comparteixo el que hi ha al darrere de la reflexió del regidor Marcé, que és que també s'haurien de repensar els

“S'haurien de repensar els espais dels festivals en clau metropolitana”

espais dels festivals en clau metropolitana. No cal que tot passi a la ciutat de Barcelona. Hem d'anar canviant aquesta visió, i no viure-ho com una pèrdua si un festival decideix moure's de ciutat. Es poden buscar llocs alternatius si altres ciutats de la primera corona metropolitana així ho volen.

Ara que parla en clau metropolitana, cap a on s'imagina que ha d'anar Barcelona i la seva àrea metropolitana? Quin vol que sigui

el seu llegat com a alcalde i president de l'AMB, en aquest sentit?

No estem en política per deixar llegats... En tot cas, en aquest mandat tinc com a objectiu haver elaborat ja el Pla de Desenvolupament Urbanístic de l'àrea metropolitana, que, perquè tothom ens entengui, és la plantilla sobre la qual dibuixarem l'àrea metropolitana del futur. És a dir, quant d'espai dediquem al transport públic, a l'habitatge, a l'economia i de quin tipus... M'agradaria que això es deixés tancat en aquest mandat. I en el següent mandat crec que s'haurà d'obrir la reflexió d'ampliar l'Àrea Metropolitana, competencialment i territorialment. Ens fa falta créixer en competències, cosa que no serà fàcil perquè altres administracions les hauran de cedir, i en termes de territori. En els pròxims 10 o 15 anys l'Àrea Metropolitana s'haurà d'ampliar a tot l'arc que va des de Vilanova fins a Mataró, passant pels dos Vallesos. Perquè aquesta és la regió metropolitana que ens dona escala. La metròpoli real. I hem de caminar cap aquí.

Hem començat citant aquell concurs de paelles de Can Clos, que va ser el seu primer acte públic com a alcalde. Amb quin acte li agradaria poder acabar aquest mandat?
[Pensa] Entregant la clau 5.000 dels habitatges de lloguer assequible que estem fent a la ciutat. ■

“A la Nau Bostik volem un equilibri entre l'activitat cultural, l'espai verd i l'escola”

SANT ANDREU ▶ Més enllà de la paralització de la segona fase de la recollida de residus porta a porta, a Sant Andreu hi segueixen havent queixes que diuen que el barri continua estant brut...

L'endreça de l'espai públic és una de les prioritats del meu govern. En aquests primers mesos de mandat hem augmentat les inspeccions fins a 3.500 i hem posat sancions a les empreses encarregades de la neteja a la ciutat, per incompliment del servei, per valor de 294.800 euros. Els primers resultats ja són visibles i estic convençut que en els pròxims mesos el canvi serà substancial. I pel que fa al porta a porta, hem de destacar que s'ha aconseguit arribar a una quota del 80% de reciclatge i

que continuem amatents per adequar i millorar el servei. Un servei que segurament requerirà un estudi en profunditat per avaluar-ne la implantació.

El futur de la Nau Bostik està garantit? Protegirà l'espai?

Estic convençut que l'espai de la Nau Bostik serà un actiu en el futur del districte, donant servei a les necessitats del veïnat. Aquí se'ns obre una finestra d'oportunitat per al creixement de l'Escola 30 Passos, on actualment tenim joves estudiant en barracons. També s'hi contempla una zona verda prevista al Pla General Metropolità, totalment necessària i reclamada pel veïnat. En definitiva, parlem d'esponjar aquest espai i d'assolir

l'equilibri entre l'activitat cultural, l'espai verd i l'escola.

A finals del mandat passat, Janet Sanz va presentar els estudis previs de la remodelació del tram final de la Meridiana, entre Fabra i Puig i el Pont de Sarajevo, perquè s'executi en aquest mandat. Tirarà endavant aquestes obres?

El meu compromís és donar continuïtat al projecte de millora de la Meridiana i treballar perquè sigui una realitat al més aviat possible. L'objectiu és reduir el trànsit, fer que la Meridiana deixi de ser una autopista per esdevenir un passeig envoltat d'arbres i parterres i reconnectar Sant Andreu amb Nou Barris.

Sant Andreu

línia **Sant Andreu.cat**

Octubre 2023

Iniciativa | Nou cicle d'activitats del Tardor Solidària

El cicle que organitza el districte enguany convida a reflexionar sobre el dret a l'educació. Durant els mesos d'octubre i novembre es podran trobar desenes d'activitats als equipaments de tots els barris de Sant Andreu.

Els mòduls provisionals del CAP la Sagrera arriben un any tard

- » Els mòduls s'estan instal·lant al carrer de la Baixada de la Sagrera
- » Els veïns recorden que "l'objectiu final" és el nou CAP definitiu

SALUT ▶ Els mòduls que han de servir per ampliar provisionalment el centre d'atenció primària (CAP) de la Sagrera es van començar a instal·lar a finals de setembre. Situats al carrer de la Baixada de la Sagrera, han de ser la solució temporal a la saturació de l'equipament actual mentre no arribi el nou CAP definitiu, que encara no té data fixada.

Tot i el pas endavant que suposa la instal·lació dels mòduls provisionals, els veïns no oblidem que arriben amb més d'un any de retard. "S'haurien d'haver instal·lat durant la primavera de 2022, però han començat a col·locar-los ara", assenyala el president de l'Associació de Veïns de la Sagrera, Jaume Matas, que també forma part de la plataforma Salvem CAP la Sagrera.

Matas recorda que el retard s'ha produït, entre altres coses, perquè el primer intent de licitació de les obres va quedar de-

Els mòduls per ampliar temporalment el CAP. Foto: Twitter (@SalvemCAPSgr)

sert i perquè, un cop adjudicats els treballs, es van acumular diversos entrebancs burocràtics. Ara que la instal·lació ja està en marxa, espera tenir els mòduls enllestits "per Reis", al gener.

UNA NECESSITAT "URGENT"

"No hem de perdre de vista que el nostre objectiu final és tenir el CAP definitiu", afirma Matas. En aquest

sentit, argumenta que la població de la Sagrera està "creixent" a un ritme accelerat i que el barri necessita el nou equipament "de manera urgent". De les obres definitives, però, encara els falta informació. "No tenim clar ni quan ni com es començaran", lamenta Matas, que espera que els donin més informació a la pròxima reunió de seguiment, al novembre.

Foto: Twitter (@mvillacendan)

La Festa Major del Congrés ja està en marxa

CELEBRACIÓ ▶ El barri del Congrés està de celebració. I és que el 30 de setembre va començar la Festa Major que s'allargarà fins al pròxim 8 d'octubre.

Entitats i equipaments, sota el paraigua conjunt de la Comissió de Festes del Congrés, s'han organitzat un any més per oferir tota mena d'activitats al barri i per a tots els públics. Espectacles, concerts, activitats familiars, activitats esportives o la

cultura popular són alguns dels exemples que ompliran els carrers de festa major.

Així, les activitats van començar el 30 de setembre durant tot el dia, però el tret de sortida oficial amb el pregó de Festa Major es va fer l'1 d'octubre, a càrrec d'Antonio Baños. El darrer cap de setmana de la festa aglutinarà moltes activitats, entre elles la cercavila amb gegants i el castell de focs de tancament.

Les més de 150 masies de l'antic poble de Sant Andreu

HISTÒRIA ▶ Sant Andreu de Palomar no ha estat sempre com se'l coneix ara. I és que a l'antic terme municipal hi havia antigament unes 160 masies, la majoria de les quals ja han desaparegut per l'evolució urbanística de Barcelona, tot i que encara en queden unes 20.

Tot plegat queda relatat en el llibre *Les masies de Sant Andreu de Palomar. Inventari de cases de pagès andreuencs*, escrit pels historiadors Jordi Petit i Pau Vinyes, la pedagoga Lourdes Pinyol i la

col·laboració tècnica de Jordi Batlle. El passat divendres 29 de setembre es va tornar a presentar la seva reimpressió en un acte a la sala de la Societat Cultural i Esportiva La Lira, que es va omplir de gom a gom.

D'altra banda, el passat mes de maig també es va inaugurar una exposició al mateix espai on es va fer la presentació del llibre, i que era un homenatge als andreuencs i andreuencs que han preservat la memòria de la vida de pagès en aquesta zona de la ciutat.

Retard de tres mesos en les obres de la Meridiana

El tram d'obres entre Felip II i la Meridiana. Foto: Twitter (@meridianaobres)

URBANISME ▶ Les obres a l'avinguda Meridiana que travessa el barri de Navas no s'acabaràn en el temps que previst per l'Ajuntament. En teoria, els treballs de la reforma del tercer tram de la Meridiana havien de durar nou mesos i estar acabats a l'estiu, però encara queda feina per fer. De fet, ara la previsió és que les obres s'allarguin tres mesos més.

Segons l'Ajuntament, el retard en les obres és a causa de les modificacions que s'han fet del projecte. Aquest canvi és que per

facilitar el trànsit dels autobusos a la cruïlla del carrer Espronceda amb la Meridiana, on ara podran fer un canvi de 180 graus.

Així, el tram que encara s'està reformant és de 435 metres quadrats i es fa entre els carrers de Josep Estivill i el de Felip II. A més, es tracta d'unes obres que el veïnat de Navas fa temps que reclama i que ara veu com haurà d'esperar una mica més.

La reforma de la Meridiana és una pacificació que farà que es redueixi l'espai per a cotxes i els vianants i ciclistes en guanyin.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

¿Sabías que
elegir tanatorio
 es sólo decisión tuya?

ELIGE EL NUEVO TANATORIO **SANCHO DE ÁVILA**
 Más de 100 años acompañando a las familias de Barcelona

m | Serveis
 Funeraris de
 Barcelona

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la
 paraula **UCRANIA**
 al **38088**
 i dona **3€***

**TRANSFORMA
 LA TEVA
 APORTACIÓ**

 5€ Manta
 (individual)

 33€ Set cuina
 (5 persones)

 20€ Tendals plàstics
 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

BCN X10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Tots els Raval(s) junts en un sol festival cultural

CIUTAT VELLA | Més de 80 col·lectius, agents, entitats i associacions participen en el festival Raval(s), una programació socio-cultural i artística formada per un gran nombre d'activitats, desenvolupades de manera col·laborativa entre les diferents comunitats que viuen i treballen al Raval. La cita és del 9 al 12 de novembre a diferents espais del barri. Trobareu tota la programació sobre el festival a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10.

L'objectiu de l'esdeveniment, que se celebra des de fa vint anys, és mostrar el talent de proximitat i com conviuen les comunitats: tots els diversos Raval(s) que hi ha al barri. El festival és una de les activitats del programa BCNX10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

Un dels objectius del festival és mostrar el talent que hi ha al barri del Raval

MOLTES NOVETATS

Hem demanat a Gemma Ferreón, responsable de l'àmbit sociocultural de la Fundació Tot Raval, que ens avanci alguns dels moments clau de la pròxima edició. Ens ha destacat el concert de divendres a la sala Paral·lel 62, on actuaran grups

Foto: Clàudia Segura / Martha Jordan

emergents del barri triats entre més de quaranta propostes artístiques. A més, els grups protagonistes passaran a formar part del programa de músiques emergents de la sala, una de les més emblemàtiques de Barcelona, perquè aquest és també l'objectiu, segons Ferreón: "Vincular-los als projectes musicals que hi ha al barri i així impulsar la seva carrera i mostrar a tothom el talent musical que hi ha al Raval".

Un altre dels punts forts és l'Espai de Dones, que enguany s'amplia amb la involucració de moltes més entitats, les quals oferiran les seves aportacions, des de tallers de sexualitat, *coaching* menstrual o bricolatge fins a activitats culturals, com ara debats i sessions de curtmetratges.

I també ho és l'Espai Jove, amb danses urbanes, bàsquet i un taller d'arqueologia entorn del jaciment prehistòric de la plaça

Folch i Torres. Aquest jaciment, un dels més grans d'Espanya, però també l'espai dels horts comunitaris o la gran festa del diumenge a la tarda a la rambla del Raval, "un lloc de trobada per a la cultura catalana i per a totes les altres cultures del Raval", són bons motius "per anar canviant la narrativa del barri". "Tenim moltes coses que no tenen res a veure amb el que es veu als mitjans de comunicació", conclou Ferreón. ■

Esportistes internacionals s'apunten a la cursa Cros 3 Turons - La Diablada

Foto: FC Martinenc

HORTA - GUINARDÓ | El Futbol Club Martinenc organitza, des de l'any 2013, la cursa Cros 3 Turons - La Diablada, una competició exigent que recorre els paisatges espectaculars del Parc dels Tres Turons. L'edició d'enguany tindrà lloc el 19 de novembre i la sortida serà a les 8:30 h des de la plaça Alfons X. Més enllà del repte esportiu, la cursa és una molt bona ocasió per descobrir un parc de gran bellesa encara força desconegut. I és per això que aquesta és una de les activitats del programa BCNX10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

El Cros 3 Turons - La Diablada va néixer l'any 2013 amb el desig de descobrir, dins de la ciutat de Barcelona, un indret incomparable per a la pràctica de l'esport a l'aire lliure com és el Parc dels Tres Turons. Així sí, la prova es caracteritza per la seva duresa, perquè inclou forts desnivells, i per tal de preservar el medi natural i evitar aglomeracions només està oberta a 555 participants, un nombre de places molt per sota de la demanda habitual,

especialment en aquesta edició, ja que la cursa comptarà amb corredors internacionals molt interessats en la prova esportiva i en el fet que se celebri precisament en un dels barris de Barcelona.

TURISME ESPORTIU AL DISTRICTE

Alfred Porcar, director general del Futbol Club Martinenc, destaca que l'ampliació del recorregut d'aquesta cursa tradicional ha cridat l'atenció d'atletes de fora de Catalunya i de l'estranger: "Gent que li agrada aquest tipus de turisme esportiu ha contactat amb nosaltres i els hem preparat el que nosaltres anomenem la 3 Turons experience, que inclou la participació en la cursa i una sèrie de recomanacions d'espais turístics fora del circuit usual i ubicats al nostre districte". D'aquesta manera, "els turistes descobriran els llocs on anem els que som d'aquí. Els nostres comerços locals. Tot el que no surt a les guies", diu Porcar. Trobareu tota la programació i el formulari d'inscripció al web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCN X 10
MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

Festa del vi novell al celler de Collserola

SARRIÀ – SANT GERVASI | Sant Martí era una data ben assenyalada per a la pagesia catalana. Per la matança del porc, evidentment, però també per l'arribada del vi novell, el primer vi de l'anyada, després de la verema. La Jornada del Vi Novell, que cada any se celebra a la Masia Can Calopa de Dalt, és un homenatge i alhora una reivindicació d'aquella festa i d'aquelles comunitats agràries tan presents a Barcelona. Enguany la celebració tindrà lloc l'11 de novembre, des de les 11 h fins a les 18 h, i l'entrada costarà 15 euros per als adults i 5 euros per als menors de cinc anys.

Hi trobareu tastos guiats de vi i d'oli, àpats populars i actuacions musicals per amenitzar la visita, però sobretot moltes activitats familiars i infantils de divulgació perquè els infants descobreixin les vinyes, els animals de granja i com era el dia a dia en una casa de pagès. La jornada és una de les activitats del programa BCN x 10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Trobareu més informació a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10.

VINS I OLIS DE COLLSEROLA

Per a Maria Dolors Llonch, presidenta de la Cooperativa L'Olivera, que gestiona Can Calopa, la jornada "és un gran moment per retre homenatge a la tradició vitivinícola al pla de Barcelona i especialment a Collserola, i també per donar a conèixer la vinya i el celler que hem recuperat".

Can Calopa acull una jornada per celebrar Sant Martí i el primer vi de la temporada

Llonch explica que des de Pedralbes fins al Vallès tot era vinya, "una al costat de l'altra", i que afortunadament la tradició s'està recuperant gràcies a la iniciativa d'alguns propietaris, que estan tornant a plantar vinya. I també es recupera la producció d'oli, que estarà ben representada a la jornada amb alguns productors locals d'oli de la Serra de Collserola. ■

Foto: Ajuntament de Barcelona

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.
Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

Les parelles lingüístiques reuneixen persones que parlen català fluid amb d'altres que volen millorar-lo. Foto: CPNL de l'Hospitalet

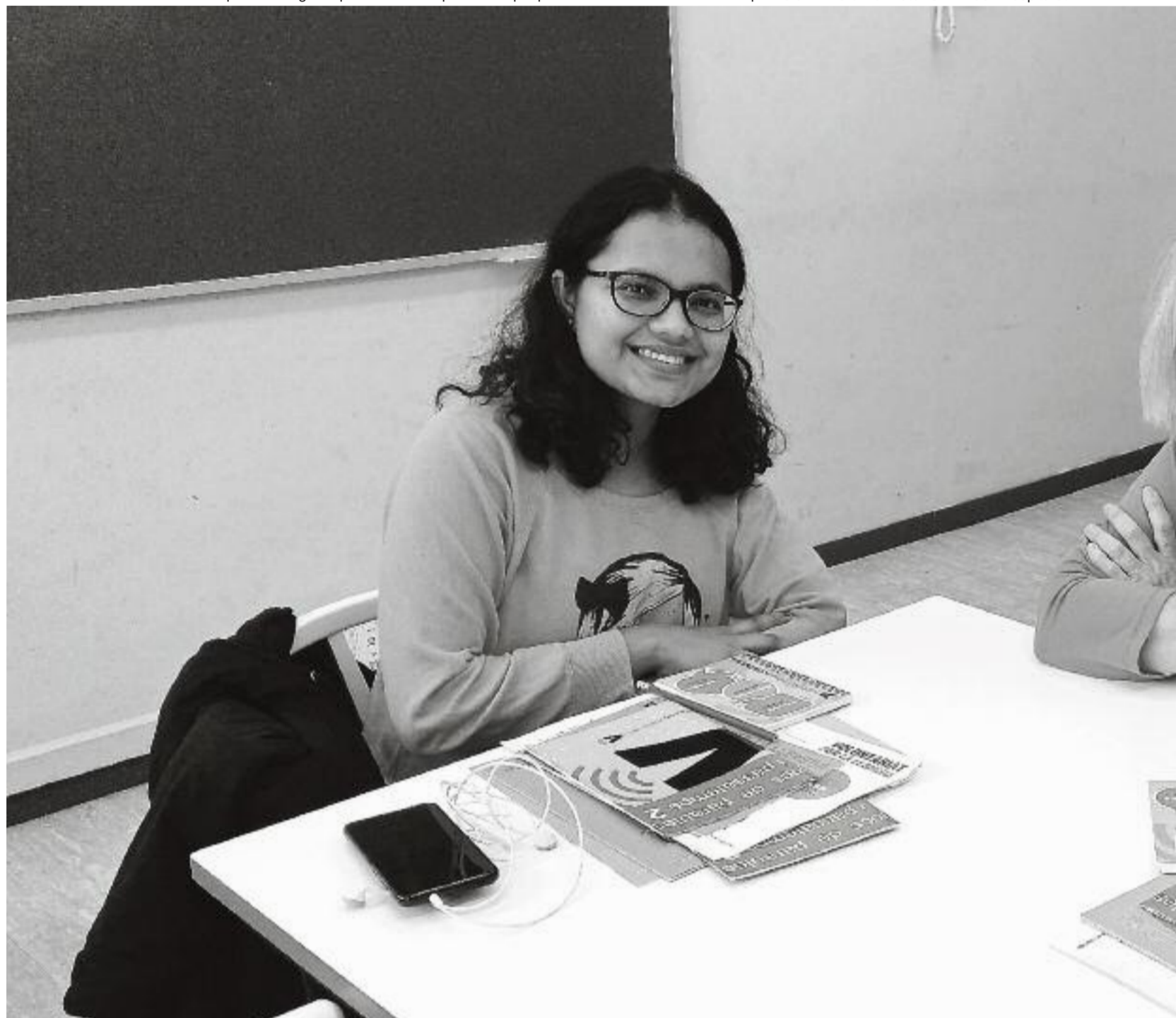
De motius per lamentar-se quan parlem de la nostra llengua n'hi ha a cabassos. La justícia obliga alguns centres educatius a impartir el 25% de les classes a Catalunya en castellà. Al País Valencià, el PP i Vox prohibeixen revistes i concerts que es fan en l'idioma d'Ovidi Montllor. Google discrimina el català. La meitat dels joves de Barcelona no utilitzen la llengua i en alguns districtes com Nou Barris aquesta xifra baixa fins al 5%. A la regió metropolitana hi ha zones on quasi un de cada quatre ciutadans no sap parlar català i un de cada quatre no sap llegir-lo. En indrets com l'Hospitalet, només el 12% de la població té el català com a llengua d'ús habitual. Al Baix Llobregat Sud i al Barcelonès Nord és el 15%. La cosa millora tímidament al Baix Llobregat Nord (27%) i a Barcelona (29%), i ho fa amb claredat al Maresme (44%) i al Vallès Oriental (37%). En cap cas, però, s'arriba a les xifres de les Terres de l'Ebre (72%).

Així podríem seguir fins a l'infinit. Fins a la lamentació paralitzant. El català no passa pel seu millor moment, és obvi. Malgrat això, hi ha moltes iniciatives que miren de millorar la salut de la llengua. Hi ha qui no es rendeix.

APRENDRE CATALÀ

Tot comença a l'educació. Des del final de la dictadura, gran part dels esforços per recuperar l'ús de la llengua –amb el permís de la ràdio i la televisió pública catalana– es van centrar en la immersió lingüística a l'escola pública i en els cursos de català per a adults. Les primeres experiències de centres educatius en els quals s'ensenyaven totes les matèries en català van néixer a Santa Coloma de Gramenet l'any 1983. Pel que fa als cursos, van estendre's gràcies al Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL), que es va crear l'any 1988. “Entre els anys 80 i els 2000 el català va tenir bona salut”, explica la directora del Centre de Normalització Lingüística L'Heura, Noemí Ubach.

Avui dia, s'ha de dir que a la metròpoli el grau de coneixement del català és elevat. “La gran majoria de la població té capacitat d'entendre'l”, explica el membre de l'executiva de Plataforma per la Llengua Eloi Planas. “Tothom que ha passat pel sistema educatiu més o menys l'entén”, afegeix. Amb tot, a partir del canvi de mil·lenni, la població nascuda fora de l'estat espanyol va augmentar de forma exponencial a la metròpoli, i això està fent trontollar la salut de la llengua. Un dels grans reptes per al català, doncs, és que aquesta bossa de ciutadans, que a tota Catalunya ascendeix a 1,2 milions d'habitants, aprengui l'idioma. Des del CPNL ofereixen cursos per a aquestes persones que tenen molt èxit. “Hem notat que la demanda no ha parat de créixer, i si l'any 2019 teníem 2.000 alum-

Els amics del català a la metròpoli

Quan parlem de la salut del català, sovint ho fem des del lament. Aquesta actitud porta a la paràlisi. Per aquest motiu, des del diari *Línia* hem volgut resseguir algunes de les moltes iniciatives que estan treballant per enfortir la llengua al territori metropolità en un moment que els atacs contra el català són freqüents.

nes, aquest any n'hem sumat 2.200”, afirma Ubach referint-se exclusivament a Santa Coloma. En gran part, això té a veure amb el fet que per obtenir el certificat d'arrelament cal fer un curs de català de 40 hores.

Tanmateix, segons reconeix Planas, la població estrangera no sempre ho té fàcil per aprendre la llengua. “Són persones que pateixen econòmicament, que tenen feines molt precàries, horaris dolents i que entren i surten de Ca-

talunya”, diu. No és que no vulguin aprendre el català, sinó que moltes vegades no poden”, lamenta. Així, a ulls del membre de Plataforma per la Llengua, si aquesta població pogués tenir “un futur i una vida digna” aprendria l'idioma. Potser el català ha perdut una de les seves virtuts dels anys 80: ja no es veu com una eina de l'ascensor social.

Sigui com sigui, els cursos de català per a adults són primordials. Un estudi fet pels investi-

gadors de la UB Antonio Di Paolo i Bernat Mallén determina que on hi ha cursos de català l'ús de la llengua millora. Dit d'una altra manera, el coneixement del català és més gran a les zones que tenen un curs.

VIURE EN CATALÀ

“Conèixer una llengua no garanteix que la faràs servir, però per fer-la servir l'has de conèixer”, afirma Planas. Aquest és, segurament, el problema més gran del català:

s'ensenya, tant a l'escola com als adults, però quan se supera el llindar de l'aula el seu ús baixa. Ho explica la coordinadora de dinamització i assessorament del CPNL de Barcelona, Txell Pujol, que assenyala que “el repte més gran és que la gent que aprèn català pugui tenir espais per poder-lo practicar i introduir-lo a la seva vida”.

Per solucionar aquesta mancança, ara fa vint anys va néixer el Voluntariat per la Llengua, impulsat pel consorci. Es tracta d'u-

Canviar de llengua

● És una qüestió que interpel·la qualsevol catalanoparlant. Quantes vegades canviem de llengua si ens parlem en castellà? Quantes vegades assumim el castellà de sortida pensant que una persona no ens entendrà? Quantes vegades, en veure algú nouvingut que té el xinès o l'urdú com a llengua materna, li parlem en castellà quan és probable que en tingui el mateix grau de comprensió que de català?

Hi ha ocasions en què el canvi és inevitable. Malgrat això, n'hi ha d'altres en què ho fem sense reflexionar. Repensar-ne els motius és l'objectiu

ho sé", reconeix. Per la seva banda, la Xènia assegura que ella parla en català sempre que no li diguin o noti que l'altra persona no l'entén. De la mateixa manera actua l'Elisabet, que treballa d'enginyera. "Mai canvio i parlo en català", explica. Així mateix, la Silvia, que és mestra, diu que fa tres mesos es va proposar parlar amb tothom en català. "Crec que parlar amb gent nouvinguda en castellà té un component racista", considera. La Gina i l'Ovidi, que són professors, asseguren que a les aules la majoria d'alumnes parlen en castellà, però que ells sem-

Quantes vegades, en veure algú nouvingut que té el xinès o l'urdú com a llengua materna, li parlem en castellà en lloc de fer-ho en català?

de les sessions de sensibilització lingüística que promou el Consorci per la Normalització Lingüística (CPNL), en què es qüestiona per què a la feina la llengua d'atenció al públic o al client sovint és el castellà. "És una tasca dura, i de vegades confronta les persones que hi participen, però els resultats, al final, són visibles", explica Txell Pujol, del consorci a Barcelona.

En aquest sentit, des del Línia hem volgut preguntar a una desena de persones que fan quan es troben en una situació similar. "Molts cops canvio perquè no vull problemes ni que em jutgin dient que soc intransigent", explica la Marta, que treballa d'infermera. "És totalment absurd, ja

pre ho fan en català perquè és la seva llengua materna.

En Miquel, que és informàtic, diu que a la seva feina normalment parla en anglès "i la gent que parla català ho fa en castellà". És molt diferent del que relata en Pau, que treballa d'educador. "Encara que hi ha força gent castellanoparlant, parlo català perquè sé que l'entenen perfectament", assegura. En altres casos, el canvi de llengua és més ràpid. És el cas de l'Albert, que és consultor, i canvia de llengua si li parlen en castellà. "Trobo una falta de respecte no fer-ho", considera. De la mateixa manera, la Bet, que és advocada, assegura que si li parlen en castellà respon en castellà.

na iniciativa en la qual es practica el català a través de la conversa. Es basa en les parelles lingüístiques formades per un voluntari, que parla català fluidament, i un aprenent, que en té coneixements bàsics. Si ens centrem en Santa Coloma, se'n comptabilitzen 250 anualment, i en el global del programa, des del 2003 s'han registrat més de 170.000 parelles lingüístiques.

No és l'única manera de potenciar el català als barris i als municipis. "En indrets com Ciutat Meridiana o la Mina hi ha moltes organitzacions socials i culturals, i treballem amb elles perquè visibilitzin el català", explica Planas. Aquesta mena d'organitzacions són fonamentals, perquè generen teixit social. "Les entitats funcionen com una xarxa de socialització del català... L'acollida lingüística ha de ser una tasca de tota la societat i no només de l'administració", remarca Ubach.

De la mateixa manera, hi ha espais com les sortides de les escoles o les activitats no formals que es fan dins de les aules que també són bons per fomentar el català. "Sobretot treballem amb les mares, que són les que porten els fills a l'escola, i aprofitem quan els nens surten per fer tallers d'ora-

litat amb elles", explica Planas. "Així poden entendre la documentació de l'escola o poden ajudar els seus fills amb els deures", afegeix. A més, la plataforma ofereix tallers de rap en català. "Rapers com Nel·lo C són un referent per als alumnes", diu Planas.

UN MÓN DIGITAL EN CATALÀ

Fins i tot amb iniciatives fortes com les citades, però, el català encara té mancances. Sovint es diu que la guerra de la llengua al món virtual és difícil de guanyar, però el cert és que hi ha molts creadors o artistes en català que triomfen. L'exemple recent més clar és el del grup The Tyets, que a Spotify té més d'un milió d'oients mensuals. No són els únics amb xifres impactants. Oques Grasses en té quasi 460.000, Txarango 394.000 i Julieta gairebé 210.000. Podrien semblar pocs oients, però cal tenir en compte que la comunitat catalanoparlant ascendeix als 10 milions de persones.

Tot això per no parlar de l'ecosistema de creadors de continguts que està naixent al territori. Albert Lloreta és l'impulsor de La Fera, un projecte que vol potenciar els creadors en català a plataformes com YouTube, TikTok o Twitch. L'optimisme amb què

"No és que les persones nouvingudes no vulguin aprendre la llengua catalana, sinó que moltes vegades no poden fer-ho per la seva precària situació econòmica"

"Els catalans hem consumit continguts en català des de sempre, i és impossible que ens hàgim tornat bojos i que ara no vulguem veure o escoltar productes en català"

veu el futur és contagiós. "No ens hem de llepar les ferides i ser pessimistes, perquè qui voldria participar d'una llengua que s'està morint?", es pregunta. Amb aquesta idea al cap va iniciar el seu projecte. "Vam veure que hi havia un boom de creadors, però no hi havia un boom paral·lel de públic ni una infraestructura que finançés els projectes", relata.

Encara més optimisme: "A diferència del català, el sector en castellà està extremadament saturat, i això obre un ventall enorme de possibilitats". Tanmateix, Lloreta reconeix que en català també hi ha certa "saturació d'amics que queden per xerrar i fan un pòdcast". No obstant això, confia que la dinàmica canviarà i que el públic acabarà anant als productes en la llengua pròpia. "Els catalans hem consumit continguts en català des de sempre, i és impossible que ens hàgim tornat bojos i que ara no vulguem veure o escoltar productes en català", afirma.

L'oferta de productes audiovisuals, que enumera el cofundador i exmembre de Canal Malaia Arnau Rius, dona la raó a Lloreta i al seu optimisme. "Nanos que abans triaven el castellà perquè no tenien referents ara trien la seva

llengua perquè veuen que hi ha un ecosistema amb gent com la Juliana, l'Aroca, la Laura Grau, la Cabrafotuda, l'Alberto Gadel, la Gal·la Castelltort, el Marc Lesan, la Noelia Karanezi, el Jan Raich, Can Putades...", diu.

Molts d'aquests creadors van sorgir dels projectes Canal Malaia o Creadors.tv fa pocs anys. Amb tot, l'impuls definitiu dels continguts en català el pot donar l'arrelament que està tenint TikTok. "Aquesta xarxa té un sistema algorítmic molt més visibilitzador de la diversitat cultural, perquè empra la lògica xinesa d'aconterar usuaris de qualsevol dialecte del xinès", explica Rius. L'algoritme ha canviat el joc i, segons ell, fins i tot la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals "s'ha vist forçada a posar-se les piles". Alhora, comencen a aparèixer patrocinis potents dins de l'escena, com per exemple Estrella Damm.

Tot això fa bona la sentència de Lloreta que qualsevol amic del català hauria de tatuar-se: "Tenim una cosa poderosa que no pot estar engabiada".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

UNA LLENGUA DE TOTS

1.300 cursos i més de 29.000 places per aprendre català

- » Els cursos es poden seguir en modalitat presencial o en línia
- » Els alumnes valoren molt positivament la utilitat dels continguts

Sobre una puntuació de 10, la valoració mitjana dels cursos és de 8,95. Foto: Generalitat

FORMACIÓ ▶ El Consorci per a la Normalització Lingüística ha posat aquest setembre a disposició dels alumnes 1.300 cursos i més de 29.000 places per aprendre o perfeccionar el català. Com sempre, l'oferta formativa comprèn tots els nivells de coneixement i contempla la possibilitat d'estudiar presencialment en algun dels 22 centres disponibles o bé en línia, per tal d'adaptar-se a les necessitats de l'alumnat interessat a millorar el seu nivell de català.

El Consorci és un ens del sector públic format per la Generalitat de Catalunya i 137 administracions públiques, entre les quals hi ha ajuntaments, consells comarcals i diputacions, que té l'objectiu de facilitar el coneixement i l'ús del català a la població adulta i la promoció territorial de la llengua. Tota la infor-

mació sobre els cursos i les activitats de l'entitat es poden consultar regularment a la pàgina web www.cpnl.cat.

BONES VALORACIONS

Els cursos de català estan molt ben valorats pels alumnes, com es fa evident en els resultats de les enquestes de satisfacció als estudiants. Al final de cada trimestre, tot l'alumnat té l'opció de respondre una enquesta de satisfacció, i el curs passat una mitjana de 12.000 persones cada trimestre van valorar els cursos amb una nota de 8,95 sobre 10. En concret, els resultats de les enquestes als alumnes del tercer trimestre van mostrar una valoració global mitjana dels cursos d'un 8,97 sobre 10, la mateixa que el segon trimestre i set centèsimes per sobre dels resultats del primer.

A més, els estudiants van valorar molt especialment l'acompanyament dels docents al llarg del curs, amb un 9,17, i l'aprenentatge obtingut en relació amb les seves expectatives inicials, amb un 8,97.

CURSOS ÚTILS

Un altre dels aspectes destacats pels estudiants és la utilitat dels cursos, és a dir, si els continguts els han ajudat a parlar més en català fora de l'aula, i en aquest cas la nota és d'un 8,52. També fan èmfasi en la pràctica de la llengua oral i l'escrita, amb un 8,8 i un 8,87, respectivament.

Finalment, l'alumnat valora molt positivament, amb un 8,93 de mitjana al llarg del curs, l'adequació de les modalitats de cursos que ofereix el Consorci, presencials i en línia, a la seva manera d'aprendre.

Noves mesures per ampliar la població lectora habitual

LECTURA ▶ El Pla Nacional del Llibre i la Lectura és una proposta del Govern per fomentar l'hàbit lector i contribuir a l'increment dels índexs de lectura, especialment en català. Per aconseguir-ho, s'han posat en marxa 73 noves mesures i un pressupost de 58 milions d'euros. Els objectius del Pla són que l'any 2030 el 76% de la població llegeixi llibres almenys una vegada al trimestre, en comparació amb el 2022, quan ho feia un 70,7%. També que el 65% ho faci almenys un cop a la setmana, un 60,35% el 2022, i que el 40% de la població ho faci en llengua catalana, un 34,5% el 2022.

Entre les diverses accions incloses al Pla figuren el foment dels plans locals i comarcals de lectura, el programa *Nascuts per llegir*, que implica pediatres, llevadores, biblioteques i entitats de promoció de la literatura infantil i juvenil, o el Pla de millora de les biblioteques escolars de Catalunya. També campanyes per recuperar la importància de la narració oral i la lectura en veu alta i per promoure el foment del llibre i la lectura a l'espai públic i als mitjans de comunicació.

El Pla preveu una forta inversió en continguts, amb mesures com el foment de la creació de la literatura infantil i juvenil en català al canal SX3 de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals o l'increment de la dotació de les beques per a la creació literària i els ajuts a editors per a la promoció del llibre en català i occità.

El desenvolupament de la Casa de les Lletres com a espai aglutinador de les entitats de la creació literària i de l'Observatori de la Cultura també han de contribuir a la causa.

Foto: Generalitat

Més recursos per fomentar la llengua catalana a les escoles

La consellera Anna Simó, en una imatge d'arxiu. Foto: ACN

EDUCACIÓ ▶ El 6 de setembre va començar el nou curs escolar, durant el qual la majoria dels centres ja disposaran de les noves eines que el Govern ha posat a disposició de les escoles i dels instituts amb l'objectiu de fomentar l'ús de la llengua catalana. Les més destacades són el Pla pilot de millora de les biblioteques escolars per fomentar l'hàbit lector i la lectura en català, que inclou cinquanta centres, així com un paquet de mesures per millorar la comprensió lectora i les matemàtiques, entre altres.

Però aquest setembre ha arrencat també la primera fase del Programa de residència inicial docent Sensei, pensat per acompanyar el professorat novell i ajudar-lo a aconseguir els seus objectius. Durant aquest curs i el vinent, 186 mestres es convertiran en mentors en els cinquanta-cinc centres educatius que estan participant en el projecte.

En paral·lel, un total de 800 centres es formaran en els tallers ULAE d'usos lingüístics en l'àmbit educatiu per millorar les seves competències.

Bonificacions a l'àmbit judicial per impulsar el català

JUSTÍCIA ▶ Des d'aquesta tardor, els advocats d'ofici que presentin els seus escrits en català disposaran d'una bonificació de 25 euros per escrit, cinc euros més del que podien cobrar fins ara. L'increment és una mesura aprovada pel Govern amb l'objectiu de fomentar el català entre els professionals que presten serveis de justícia gratuïta a Catalunya.

Aquesta iniciativa es va posar en marxa el 2017, d'acord amb el Consell dels Il·lustres Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, i des de llavors s'ha anat incrementant dels 14 euros fins al 25 actuals, un augment del 78,5%.

En la mateixa línia, el Govern ha renovat la subscripció del Conveni entre la Generalitat i el Consell General del Poder Judicial en matèria d'acreditació de coneixement i formació en llengua catalana per valorar el mèrit lingüístic als concursos de jutges i magistrats.

L'ús del català a les actuacions dels advocats i advocades del torn d'ofici i assistència al detingut va créixer un 43% l'any 2022. En xifres absolutes, representen 10.726 actuacions respecte a les 7.483 del 2021, any en què es va reprendre el Pla de foment de la llengua catalana a l'àmbit de la justícia.

Foto: Pexels

**PROVEM-HO
EN CATALÀ**

**MOLT
PER PARLAR.
MOLT
PER VIURE.**

moltperparlar.cat

 Generalitat
de Catalunya

Pel català, sempre endavant

El millor pa de pagès de Catalunya es fa a Sant Andreu

Anna Utiel
SANT ANDREU

Per tastar el millor pa de pagès de Catalunya cal visitar un clàssic andreuenc: el Forn del Passeig, fundat el 1964. Aquest negoci, amb quatre botigues en diferents punts de Sant Andreu, ha estat el guanyador del concurs anual que organitza la Indicació Geogràfica Protegida (IGP) Pa de Pagès Català, una fita que també va aconseguir l'any 2017.

El responsable del forn i artífex del pa doblement guardonat, Miquel Guich, creu que el premi és “un reconeixement a la feina ben feta”. Abans del 2017, recorda, al Forn del Passeig feien un pa de pagès “més senzill”, però aquell any el van millorar i van guanyar el concurs. Des d'aleshores, han tornat a passar per un procés de transformació, amb un canvi d'obrador –d'un de petit a un de més gran– que els ha generat “maldecaps”, reconeix

Miquel Guich, del Forn del Passeig, amb el premi. Foto: IGP Pa de Pagès Català

Guich, però que “ha funcionat”. Pel que fa al pa, el premiat el 2017 no és el mateix que el que ha estat premiat aquest 2023. “Hem canviat una massa mare sòlida per una de líquida”, detalla.

ELS SECRETS D'UN BON PA

Per a Guich, un “bon pa de pagès” ha de ser “un pa rodó, amb una bona cocció perquè no s'escapin els aromes de l'interior i que la molla sigui humida”. Però, sobretot, la “clau” d'un bon pa són les hores de fermentació. El

temps. Per entendre fins a quin punt això és important, Guich posa d'exemple el pa que van presentar al concurs: “El concurs va ser un dissabte, però vam començar a amassar el pa dijous”.

La dedicació del Forn del Passeig ha tingut enguany una recompensa en forma de premi, però també la té cada dia en forma de fidelitat per part dels clients. Això sí, amb el guardó “es nota” encara més, admet Guich, que celebra l'arribada de clientela nova atreta pel cèlebre pa de pagès.

Gil, substituïda d'Alarcón a Comerç, Restauració i Mercats

POLÍTICA ▶ La regidora del Districte de Sants-Montjuïc, Raquel Gil, ha estat escollida per substituir Rosa Alarcón al capdavant de la regidoria de Comerç, Restauració i Mercats. Aquest canvi s'ha produït després de la renúncia d'Alarcón per motius de salut, que es va fer oficial a la sessió del Ple de l'Ajuntament del 29 de setembre.

Tot i que Gil encara no ha pres possessió del seu nou càrrec, el govern municipal ja ha anunciat que serà ella qui agafarà el relleu d'Alarcón en matèria de

comerç local. Aquesta responsabilitat se suma a les que ja tenia Gil fins ara, entre les quals no només hi ha la regidoria de Sants-Montjuïc, sinó també la regidoria de Promoció Econòmica i Treball i la de Feminismes, Igualtat i Memòria Democràtica.

LA MALALTIA D'ALARCÓN

Cal recordar que Alarcón va renunciar a la seva acta de regidora a causa de la malaltia que pateix, la síndrome de Meige, una afeció minoritària que ella s'està encarregant de visibilitzar.

Raquel Gil també és regidora de Sants-Montjuïc. Foto: Arxiu

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Cultura per a tots els districtes

» El Barcelona Districte Cultural torna un any més entre el 6 d'octubre i el 28 de desembre
 » El festival és una iniciativa de la Xarxa de Centres Cívics que busca enfortir la cultura de proximitat

FESTIVAL ▶ Torna un any més el Barcelona Districte Cultural (BDC), del 6 d'octubre al 28 de desembre, amb espectacles consagrats i emergents de teatre, circ, dansa, música i cinema familiar, seleccionats per una comissió formada per responsables dels centres cívics i per especialistes en les diverses arts presents al circuit. EL BDC és una iniciativa de la Xarxa de Centres Cívics de Barcelona que té com a objectiu enfortir la cultura de proximitat.

Per a aquesta edició, Barcelona Districte Cultural inclou 36 propostes culturals diferents que inclouen el circ, el teatre, la dansa, la música i el cinema infantil. A més, la catorzena edició incorpora dues sales noves: la Milaway, de l'Institut Milà i Fontanals, al districte de Ciutat Vella, i el Centre Cívic Bon Pastor, al districte de Sant Andreu.

En total hi ha previstes 228 funcions, amb projeccions especials per a les escoles i els instituts dels barris. A vegades, les funcions aniran acompanyades de col·loquis, xerrades, presentacions o activitats complementàries organitzades en paral·lel.

OFERTA TEATRAL

Un total de tretze propostes formen l'oferta teatral. Entre altres, els actors Ricard Farré i Arnau Puig presenten l'adaptació del clàssic de Santiago Rusiñol, *El bon policia*. Una altra parella d'actors, l'Oriol Genís i la Mont Plans, parlen i reflexionen sobre el seu ofici, el pas del temps i la vellesa a *Cadires*. Hi ha obres que proposen acostaments diferents i originals a temes d'actualitat: és el que fa l'actriu Mariona Esplugues a *Boja*, o el Col·lectiu #H2O, quan denuncia l'abús de poder i la manipulació en els càstings d'artistes i els processos de selecció a *Faking Audition*.

CIRC

El BDC inclou sis propostes de circ pensades per a totes les edats: des d'un espectacle de roda Cyr que visibilitza les identitats dissidents i el transfeminisme (*Circografia de una travesti*, de la Cia. Victoria Sickness) fins a l'humor de propostes com *Solo*, de la Cia. Roi Borrallas, o *Insomni*, de Dudu Arnalot. També hi ha espai per a espectacles participatius com *Espera*, de la

La música és una de les activitats protagonistes del Barcelona Districte Cultural. Foto: Ajuntament

Companyia de Circ eia, i per a propostes com la de Rauxa Cia, que submergeix els adults en la fantasia dels més petits (*La crisi de la imaginació*).

DANSA

Les propostes de dansa programades d'aquesta edició són vuit: a *A skin poem for a cosy house* (Los Escultores del Aire) es parla de la crisi i el dol d'una relació; *El Rumbòdrom* (Cia. Jose Manuel Álvarez) proposa ballar a ritme de rumba catalana; (*ÍOR*) + *Continuum* (Marc Fernández &

Julio León) s'aboca a l'hipnotisme d'un moviment perfecte, i *Silver Ballad* (Cia. LaSúbita) planteja un viatge poètic pels cossos de dones inspiradores.

MÚSICA EN DIRECTE

En aquesta ocasió BDC ofereix set propostes de música en directe, una oferta paritària en gènere i amb estils musicals ben diferents. Són propostes que van del maridatge del jazz amb els ritmes jamaicans dels Delicrites a la fusió i l'experimentació de flamenc i rock de Los Aurora,

que presenten el seu disc *La balsa de la medusa*.

ESPECTACLES FAMILIARS

Un altre objectiu és apropar el teatre i els espectacles al públic més jove, amb una oferta familiar que inclou el circ i l'humor de les companyies Dudu Arnalot (*Insomni*) i Rauxa Cia. (*La crisi de la imaginació*). També hi ha propostes teatrals com les que porten Samfaina de Colors (*Sense lluna*), Estefania de Paz Asín (*La reina del Arga*) o Festuc Teatre (*Bunji, la petita coala*) a familiar.

20 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès

línia

liniaxarxa.cat

Vols anunciar-te?
 686 429 517
publicitat@comunicacio21.com

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Botero deixa com a herència el gat del Raval

CIUTAT VELLA/ Recentment es va morir l'escultor colombià Fernando Botero, conegut popularment pel volum de les seves escultures. I curiosament una de les seves obres més rellevants, i més estimades, és l'emblema de la rambla del Raval. Es tracta del Gat de Botero, que des de fa vint anys contempla i és testimoni de tot el que passa al passeig i que s'ha convertit, no només en un símbol del Raval, sinó de la ciutat de Barcelona.

LA RAMBLA DEL GAT GROS

El famós gat va ser adquirit per l'Ajuntament de Barcelona l'any 1987, però durant uns quants anys va estar voltant per la ciutat, cercant el seu espai. Primer es va ubicar al parc de la Ciutadella, a prop dels felins del Zoo. Després el van portar

Foto: Ajuntament

El monument de Botero va voltar per la ciutat fins que el 2003 es va instal·lar al Raval

al costat de l'Estadi Olímpic i, com que no acabava d'encaixar-hi, uns anys més tard el van col·locar en una petita plaça darrere de les Drassanes de Barcelona. Finalment, el 2003 es va decidir posar-lo al final de la rambla del Raval, que s'havia remodelat recentment per con-

vertir-la en el centre neuràlgic del barri del Raval.

El monument de Botero és molt més que un gat gros. Representa un element de la nostra quotidianitat, però amb unes proporcions desmesurades, un tret característic de l'artista. Segons explica una llegenda urbana, aquest gat de bronze de set metres de llargada, dos d'amplada i dos d'alçada n'evoca un de real que va deambular

per Barcelona durant quinze anys fins a trobar un propietari, com el de Botero.

Tot i que inicialment el gat era el convidat de pedra, o de bronze, el fet és que ha acabat convertint-se en una icona de la nova rambla del Raval. El passeig és un bon lloc per fugir del brogit més intens dels carrers interiors del barri mentre es contempla anar i venir la gent que hi passa cada dia tot passejant o cap a la feina.

L'obertura d'aquesta gran artèria que travessa el barri des del carrer de l'Hospital fins al de Sant Pau va representar un canvi important per a l'antic Barri Xino. Fruit de la renovació de l'espai, molts cafès i restaurants s'hi van instal·lar i avui la rambla és el lloc triat per a les nombroses activitats culturals que els veïns i veïnes hi porten a terme, especialment durant els mesos de bon temps.

L'antic Orfenat Ribas: un edifici avançat a la seva època

HORTA – GUINARDÓ/ L'edifici noucentista de Sant Genís dels Agudells que actualment acull l'institut d'ensenyament secundari Vall d'Hebron va ser seu de l'Orfenat Ribas durant molts anys gràcies al llegat de l'empresari del tèxtil Lluís Ribas, que va deixar l'herència per a obres de beneficència destinades als fills dels seus obrers.

Inaugurat el 1930 i amb capacitat per acollir 800 nens, no n'hi va haver mai més de 200, però va funcionar com a orfenat fins a començaments dels anys setanta, en què va sortir a subhasta. Gràcies al moviment veïnal, que demanava destinar l'edifici a centre educatiu, l'Ajuntament el va comprar i el va convertir en un institut.

L'arquitecte Enric Sagnier i Villavecchia va dissenyar l'orfenat-escola seguint el mètode Montessori. Era un edifici avançat a la seva època, amb sales d'estudi àmplies i lluminoses, laboratoris, sala de cinema sonor, infermeria i fins i tot aparells de raigs X. Va tancar el 1972 i va estar a punt d'anar a terra, però els veïns ho van impedir. Actualment, continua acollint estudiants i l'edifici forma part del catàleg municipal d'edificis protegits.

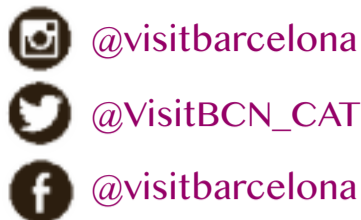
Foto: Aj.

Un petit tresor mig amagat a Vallcarca

GRÀCIA/ Vallcarca és un barri per reivindicar, i una bona manera de fer-ho és destacant el patrimoni que sovint passa desapercebut entre la gent que passa pel barri. Molts ho fan sense fixar-se en edificis tan rellevants com la Casa Eudald Obradors. La singularitat d'aquest edifici és precisament la seva façana, que fa cantonada. L'arquitecte Enric Mora Guasch va accentuar-ne la monumentalitat fent créixer visualment l'alçada vertical del conjunt amb un templet de línia classicista al terrat.

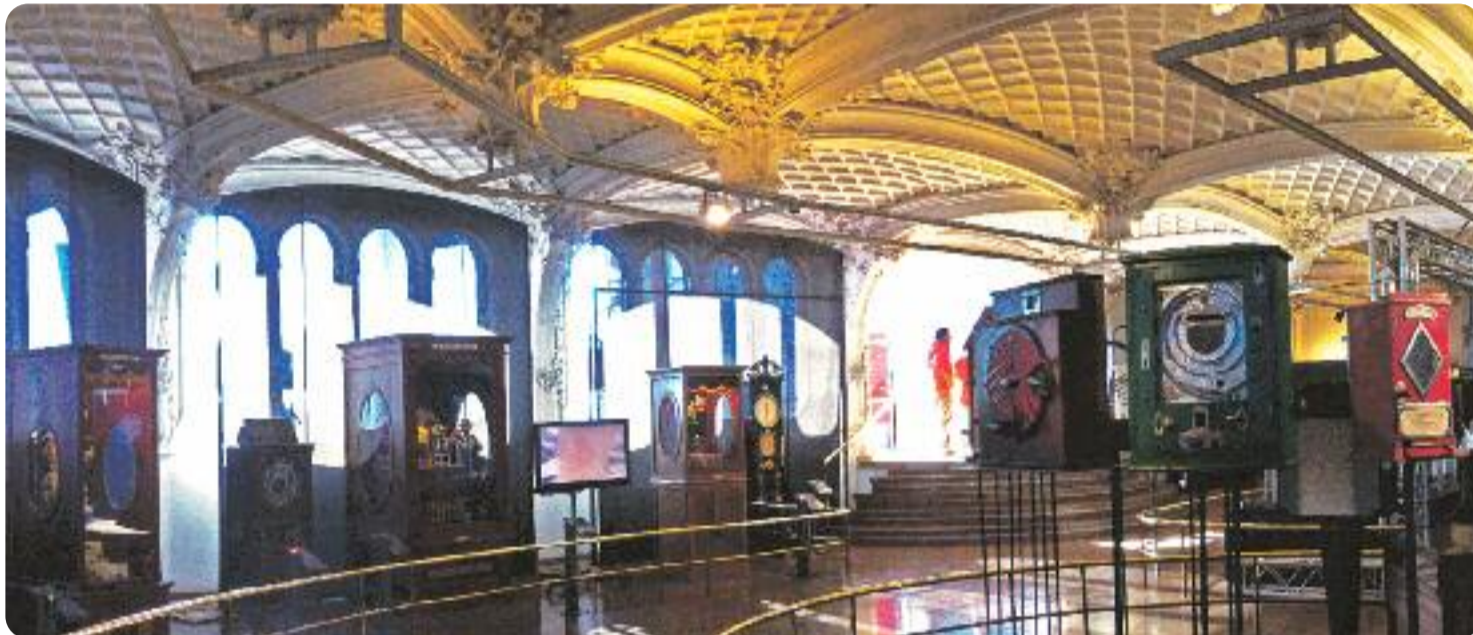
Foto: Arxiu

la Barcelona desconeguda

El primer museu de robòtica de Barcelona no té pèrdua

Foto: Ajuntament

SARRIÀ – SANT GERVASI/ El Parc d'Atraccions del Tibidabo atrau cada any milers de visitants que busquen emocions. No obstant això, entre les atraccions més visitades n'hi ha una de petita amb un gran valor històric i cultural: el Museu d'Autòmats. L'espai és una evocació dels orígens del parc i també dels inicis de la robòtica, perquè els primers robots de la història van ser els autòmats.

LA CIÈNCIA DE L'AUTOMATISME

Els autòmats són les primeres màquines amb moviments similars als dels éssers humans, una mena d'andrides resultants de la combinació de treballs de fusta, costura i micro-mecànica, o mecànica de rellotgeria. Tots aquests avenços tecnològics són la base de la robòtica, però en els seus orígens eren

atraccions que s'exhibien, amb gran èxit de públic, en parcs o fires. Alguns d'ells fins i tot s'activaven amb monedes.

Al Museu d'Autòmats actualment s'hi exhibeix una part de la col·lecció que s'exposava originalment al parc d'atraccions. Algunes peces daten de finals del segle XIX. El museu imita un antic teatre de principis del segle XX i conté maquetes amb elements mòbils i autòmats en funcionament que ens expliquen l'estret vincle entre la tecnologia mecànica i els parcs d'atraccions.

La peça més antiga és el 'Pallaso Mandolinista' de l'any 1880, però també en destaquen d'altres molt populars com 'Els Equilibristes', 'L'Orquestra Prodigiosa', 'El Poeta s'adorm' o 'La Monyos', personatge cèlebre de la Rambla als anys trenta. Diuen que alguna d'elles era tan

extraordinària que fins i tot Walt Disney s'hi va interessar, durant una visita al parc, l'any 1957, i va posar sobre la taula un xec en blanc, però l'empresa es va negar a vendre-li.

RESTAURATS ALS ANYS SETANTA

A finals dels anys setanta, els autòmats van ser retirats i es van sotmetre a un procés de restauració, i des de l'any 1982 formen part del Museu d'Autòmats, que ara es pot veure en un edifici modernista del 1909, dins del parc d'atraccions. La col·lecció està oberta a noves incorporacions. La darrera ha sigut 'Els germans Gaüs o l'equilibri del Món', un autòmat d'última generació creat per Lluís Ribas, restaurador i conservador actual del museu. Aquesta peça va ser finalista a l'exposició universal d'Aichi, al Japó l'any 2005.

Les Corts

Una plaça per esborrar el franquisme

Ningú diria que al punt de trobada entre les facultats de Química i Biologia, a l'avinguda Diagonal, hi havia un dels grans emblemes del franquisme a Barcelona, un 'Monumento a los caídos' que oferia una benvinguda del passat a tots els que entraven a la ciutat. Decidits a tancar una etapa, el monument es va enderrocar l'any 2005, i al seu lloc es va habilitar una plaça dedicada al jurista Ramon M. Roca Sastre, víctima de la repressió del règim, molt més apropiada per al punt de trobada d'estudiants que no pas el vell monument d'herència franquista.

EN HONOR AL JURISTA

En homenatge al jurista represaliat, la plaça s'ha convertit en un jardí ple d'arbres, d'espècies diverses, dels quals cal destacar-ne, al davant, cinc de fulla groga i, al darrere, quatre de fulla vermella, de les espècies del pollancre i el líquidàmbar. El conjunt s'ha completat amb una zona de pas pavimentada, on se situen els bancs i els fanals, i una altra zona de gespa.

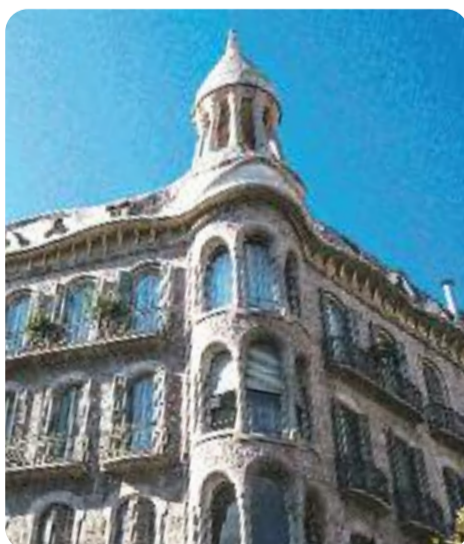
D'aquesta manera, un espai que havia volgut homenatjar la repressió del franquisme ret homenatge actualment a un dels intel·lectuals més preeminents de l'advocacia catalana, tot un referent encara ara en dret hipotecari, que justament la va patir en primera persona.

Foto: Aj.

La Casa Sayrach, una obra de l'últim deixeble del mestre Antoni Gaudí

Foto: Ajuntament

L'EIXAMPLE/ Associem l'Eixample al Modernisme, però massa sovint el reduïm als grans edificis de sempre i deixem de banda que els carrers del districte són plens d'edificis valuosos i històrics. Avui en destaquem un d'aquests, la Casa Sayrach, a la Diagonal cantonada amb Enric Granados, que és, a més, un dels últims de la ciutat que podem considerar modernistes.

L'arquitecte que el va dissenyar va ser Manuel Sayrach i Carreras, un artista tan jove que ni tan sols va poder signar el projecte perquè només era un estudiant. Però n'era un de bo i, a més, un seguidor d'Antoni Gaudí, com es pot entreveure en algun dels detalls de l'edifici. De fet, la bellesa d'aquest edifici rau precisament en les formes orgàniques, un tret adoptat de l'univers gaudinià.

La coberta blanca de la Casa Sayrach sembla que es fongui sota l'escalfor del sol: les línies ondulants li confereixen un moviment continu i recorden també els recursos del mestre de Reus. La Casa Sayrach fa cantonada, i justament el vèrtex està rematat per una columna de tribunes semicircular acabada amb una torre. A la banda de la Diagonal hi ha l'entrada, sobre la qual es troba la tribuna, que dibuixa un arc parabòlic.

Tota la façana de l'edifici, de pedra llisa i sense ornamentació, recorda l'obra mestra de Gaudí, la Pedrera. Però el més sorprenent és el vestíbul, un escenari fantàstic on predominen les formes orgàniques i, sobretot, les línies d'inspiració anatòmica: al sostre, l'arc que dona pas a l'escala imita l'estructura òssia d'una columna vertebral.

Hi ha un percentatge d'assistència mínima obligatòria per continuar cobrant prestacions socials. Foto: Elisenda Rosanas/ACN

Les històries que a continuació relatem poden semblar d'altres latituds. Poden semblar extreteres de pel·lícules lacrimògenes. Excepcions que confirmen una regla que podria articular-se de la següent manera: el nostre sistema educatiu, tot i les mancances, funciona prou bé. Malgrat això, les següents històries són fruit de preguntar a persones que treballen en centres de la perifèria quina mena de situacions es troben en el seu dia a dia. Com són els alumnes amb els quals tracten? Quines problemàtiques tenen? No han fet falta grans investigacions. Només unes quantes preguntes han fet aflorar les escenes que apareixen en aquest reportatge.

Com resa la frase arquetípica del periodisme, les següents històries poden ferir sensibilitats. A més, demostren que tenim un greu problema: mentre que els centres educatius que apareixen en sèries de televisió com, per exemple, la famosa *Merlí* són uns, a la perifèria la realitat és ben diferent. En els primers, la majoria d'alumnes són blancs i pràcticament no tenen problemes econòmics. En els segons, una part important de l'alumnat ve de famílies migrants i pobres. Hem agafat històries de l'Hospitalet i del Prat, entre altres municipis, però també de perifèries que hi ha a Barcelona, al Raval o Nou Barris. No especificarem a quins indrets corresponen per no estigmatitzar les localitats i barris on es produeixen.

ADOLESCÈNCIA

L'alumna era una nena de 14 anys que cursava segon d'ESO. "De vegades venia sota els efectes de les drogues", explica la treballadora social d'un centre educatiu d'un municipi a tocar de Barcelona. "Podia venir trista, enfadada o eufòrica", afegeix. A l'institut es van posar a indagar el que estava passant quan van veure que la noia podia desaparèixer durant tres dies seguits. Aleshores van contactar amb el pare de la nena, que els va explicar que ell i la nena havien marxat de Llatinoamèrica després que la mare els abandonés per anar-se'n amb un altre home. "Hi havia un dol migratori clar i el pare, per evitar el conflicte amb la nena, li deixava fer el que volia", explica la treballadora entrevistada.

Ell els hi va detallar tot quan ja no podia més. "L'endemà, un noi del centre ens va explicar que el disabte anterior estava en un local que regentava un home d'uns 30 anys i va veure que la seva companya de classe també hi era", afirma la professional. Segons el relat de l'adolescent, l'home major d'edat donava drogues a menors del barri, i quan la nena de l'escola va perdre el sentit, l'home se la va endur a una habitació que va tancar amb clau. "El noi i un amic seu van estar picant a la porta perquè l'home deixés sortir la nena, i quan ho va fer, ella no portava els sostenidors", diu l'entrevistada. "L'alumne no en va vo-

El rostre més fosc de l'educació de perifèria

Parlem amb docents i treballadors socials de centres educatius amb complexitat perquè ens expliquin quina mena d'històries es troben en el seu dia a dia. A diferència del que veiem en sèries de televisió, les problemàtiques a les escoles i instituts de perifèria, com es diu popularment, poden ferir sensibilitats.

ler donar més detalls perquè en aquesta mena de centres funciona la llei del silenci. Si parles més del compte, ets un *xivato*", afegeix.

Les indagacions van continuar, i una bona amiga de la nena va confirmar la pitjor sospita: allò no era esporàdic. L'home de 30 anys tenia relacions amb la nena de 14, assíduament. "No ens ho creïem. Vam preguntar per la ubicació del local, però quan l'amiga estava a punt de donar-nos el punt exacte on es produïa tot allò, va dir que no

volia continuar parlant", lamenta la professional. Finalment, des del centre es va decidir enviar un correu electrònic als Mossos, que van dir que estudiarien el cas. "No sabem com està l'assumpte", conclou qui explica aquesta història.

Sense aquest nivell de foscor, tres professors d'un altre institut d'ESO ens expliquen que la màxima complexitat amb la qual es troben són els alumnes que tenen "famílies amb drogodependents i pares i mares alcohòlics". "Sovint

reben violència a casa, i quan venen al centre ho fan alterats", diuen. Reproduïxen el clima que veuen a casa contra els mateixos docents o els companys de classe. "Et diuen que els seus pares són narcos i que tenen plantacions de marihuana per confrontar-te", expliquen. En altres casos, fins i tot "hi ha por de castigar certs alumnes perquè són de famílies poderoses que tenen influència en l'equip directiu i a Inspecció".

Són casos comuns, però no fre-

qüents, ja que normalment els problemes amb els quals s'enfronten els docents són més lleus. "Hi ha alumnes que venen a escalfar la cadira perquè els serveis socials no molestin les seves famílies, però que en realitat no volen aprendre res i al final dels anys són pràcticament analfabets", diu una de les mestres, en aquest cas de català, que afegeix que al seu centre cap alumne parla la llengua i són molts els docents que tampoc ho fan. Segons explica, les fa-

Segregació escolar

● Si parlem de perifèria i educació, hem d'esmentar un concepte: la segregació. Ens referim al procés mitjançant el qual alguns centres acumulen la majoria d'alumnes amb problemes econòmics i d'origen migrant i, per tant, sense coneixement del català o del castellà. No obstant això, la portaveu del sindicat USTEC, Iolanda Segura, assenyala que actualment el motiu més gran de segregació té a veure amb la classe social.

Així mateix, segons el darrer informe de la Sindicatura de Greuges de Catalunya, dels 30 centres catalans on

És un problema greu, perquè la segregació suposa una discriminació entre infants i joves de diferents classes socials. "Perjudica les oportunitats, ja que al final de la seva vida educativa, els alumnes en centres segregats és com si tinguessin 2,5 anys menys cursats", explica Maria Segurola, de la Fundació Bofill. "Hi ha centres on el 80% de l'alumnat està en risc de pobresa", afegeix. En aquests centres educatius, l'abandonament escolar és més gran i això, al final, també té repercussions en l'ocupabilitat.

"Al final de la seva vida educativa, els alumnes en escoles i instituts segregats és com si tinguessin 2,5 anys menys cursats"

més segregació escolar hi ha a Primària, 21 es troben a la regió metropolitana de Barcelona. Pel que fa a la Secundària, la relació és menor, ja que els municipis de la regió metropolitana més segregats no són més de vint.

Això, en paraules de la Fundació Bofill, significa que en indrets com Ripollet, Badalona, l'Hospitalet o Sant Adrià de Besòs hi ha centres que concentren molts alumnes vulnerables, mentre que altres municipis com l'Ametlla del Vallès o Alella tenen molts més alumnes benestants. En el cas de la metròpoli, la segregació és tan elevada perquè les famílies amb més recursos busquen centres on hi hagi menys persones vulnerables.

Sigui com sigui, la segregació s'ha reduït en els darrers anys per les diferents iniciatives impulsades des de les institucions, com el Pacte contra la segregació. Malgrat això, queda camí per recórrer. Des de la CGT apunten que una mesura que podria actuar com a pedaç seria "distribuir l'alumnat vulnerable de manera equitativa pel conjunt de centres". És, però, un problema que va molt més enllà. El sistema educatiu, amb una forta presència d'escoles concertades i privades, només fa que aprofundir l'abisme entre alumnes. "Quina mena de societat té escoles on hi ha alumnes que no han trobat altres alumnes que no són com ells?", reflexiona Segurola.

mílies tenen molt clar que hi ha un percentatge d'assistència mínima obligatòria per continuar cobrant prestacions socials, i ella sent com aquesta mena de nois i noies estan a l'institut com si fos una feina per no perdre els diners. "Em sembla terrorífic", admet.

Per a un docent que fins a l'any passat treballava en un centre perifèric a Barcelona, el més complicat de la seva feina són l'absentisme i les manques de respecte, sobretot dels nois. "El més difícil va ser quan un alumne se'm va encarar després que li demanés que es comportés d'una manera respectuosa", diu. Ara treballa al Vallès i se'n fa creus del respecte dels alumnes. "Quan demanes que facin un exercici, el fan. És increïble", afirma.

INFÀNCIA

Fa dies que la mestra de Primària que ens relata la següent història està angoixada. No és que li hagi passat res a ella directament, sinó que a l'escola on treballa ha tingut una situació difícil de sostenir, de les més difícils amb què s'ha trobat en tota la seva carrera. Una mare i els seus quatre fills, una de les quals no arriba als dos anys, van ser desnonats del pis on vivien i van haver de passar la primera nit

al carrer. "La manca de recursos econòmics que tenen algunes famílies és molt dura i és molt difícil no implicar-t'hi a nivell emocional i no endur-t'ho a casa", explica la mestra. La mare de quatre criatures compartia pis amb una altra dona i la seva filla, que dormien al sofà. Tot i que pagaven, es tractava d'un pis ocupat per una màfia que els el rellogava. Elles no tenien papers i no podien entrar en el circuit legal de l'habitatge. "No vull ni saber on van dormir la nit que els van desnonar", diu la mestra per afegir que la policia només els va donar unes mantes i se'n va despreocupar per complet.

El problema, amb tot, venia de lluny. "Aquesta noia és molt jove i va escapar d'una relació de maltractament, i ara té depressió", explica. De fet, tenia un subsidi per comprar aliments, però era incapaç de gastar-lo adequadament perquè els nens mengessin com cal. "Venien sense haver sopat ni esmorzat", apunta. Quan els van desnonar, la mestra, en conèixer la situació, va preparar entrepans, i amb altres docents va ajudar la mare a buscar un alberg. "A l'equipament han de sortir al matí a primera hora i ella em pregunta què pot fer el cap de setmana...

"Ensenyar el subjecte i el predicat és la cosa menys important del món amb aquests joves, però fent-ho estableixes uns vincles i això és positiu per a ells"

"Hi ha alumnes que venen a l'institut a escalfar la cadira perquè els serveis socials no molestin les seves famílies, però que en realitat no volen aprendre res"

Ara que fa bon temps, li dic que vagi al parc", relata.

No obstant això, la mestra reconeix que aquesta no és la tònica general de l'escola on treballa. "Els conflictes més habituals no són de violència directa", explica. "Són alumnes amb dificultats per estar a les aules, perquè venen de famílies desestructurades i tenen problemes emocionals, i per tot això els costa seguir el curs", diu.

Així mateix, un altre mestre de Barcelona relata situacions similars que, sense arribar a l'extrem de la mare desnonada, mostren la fragilitat de les famílies amb pocs recursos. "Alguns infants venen sense esmorzar. Encara que no és la tònica, tampoc són casos aïllats", afirma. "També venen amb la roba que fa pudor perquè fa dies que els seus pares no els la canvien ni la renten", afegeix.

COMPENSA?

Les situacions que hem recollit són només algunes de les moltes que els milers de docents que treballen al sistema educatiu català en centres de la perifèria podrien esmentar. Davant d'això, la pregunta és clara: compensa aquesta feina més enllà de la retribució econòmica? La resposta és un sí rotund. "La part més bonica és el

vinde que crees amb els alumnes", afirma la treballadora social. Segons el seu punt de vista, el centre és, per a molts alumnes, un refugi; l'indret on reben tota l'escolta que de vegades no tenen a casa. "Agraeixen que els facis cas, busquen l'atenció i són molt agraïts quan la reben", afirma un docent de Secundària per afegir que, salvant les distàncies, els professors es converteixen en "germans grans o cosins". "Hi ha un punt d'amor mutu que omple i és molt bonic", considera. Per la seva banda, la docent de català recalca que "ensenyar el subjecte i el predicat és la cosa menys important del món amb aquests joves, però fent-ho estableixes uns vincles i això és positiu per a ells", assenyala.

Els docents dels més menuts tenen la mateixa sensació. "Hi ha dies en què no hi trobes la part positiva", afirma la mestra que ha atès la mare desnonada. Malgrat això, ho reconsidera i diu que "el més bonic és veure que, per a molts infants, l'escola és una bombolla on són feliços i se senten protegits i estimats".

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

El conjunt de Xavi Molist rebrà el pròxim diumenge 8 d'octubre el Terrassa FC, en partit corresponent a la sisena jornada de Segona RFEF. La UE Sant Andreu hi arribarà després de la victòria per 0-2 contra el CF La Nucía del passat dia 1.

L'Andrii creix amb els obstacles

» L'ucraïnès, ara becat al CAR i que va despuntar al CN Granollers, va arribar el 2022 fugint de la guerra
 » «Les dificultats m'impulsen a millorar; si ho tinc més complicat, guanyo en seguretat», diu el gimnasta

Toni Delgado
BARCELONA

«Avui dia, amb tantes distraccions i estímuls a fora, és complicat trobar algú tan jove que sàpiga què vol i com buscar-ho. El cas de l'Andrii és excepcional: va arribar a Catalunya el maig del 2022 sense saber català ni castellà, i sense amistats, i ara parla i entén aquests idiomes i ha format una família al club», descriu, orgullosa, Elisabet Valle (Rubí, 1978), cap de la secció de gimnàstica artística del CN Granollers.

Andrii Yavorskyi (Zaporíyia, Ucraïna, 2011) viu a més de 3.500 kilòmetres de la seva ciutat, que vol recordar amb molts espais per jugar. «La guerra em fa molta por i molta ràbia, per tots els infants i les famílies ucraïneses que han mort i moriran. No crec que aquest malson s'acabi aviat... Parlar amb el pare, l'Andrii, i la meva germana, l'Olga, que són allà, em fa sentir a prop d'ells. És un dels moments més especials de la setmana», confessa, emocionat.

El petit ucraïnès és un enamorat dels reptes que li planteja la gimnàstica artística, que li sembla un esport «molt divertit i ple de detalls per millorar». Inquiet i lluitador, sempre està de bon humor i s'entrena molt dur per créixer i superar algun dia el seu gran referent i compatriota, Oleg Verniyayev.

És un camaleó que sap adaptar-se a les circumstàncies. Quan va arribar al CN Granollers, l'Andrii se centrava en els entrenaments i a repetir els exercicis. «Va

canviar molt i va començar a riure i xerrar sense perdre la concentració. Es va adonar que a la vida hi ha més coses que la gimnàstica artística, un dels esports capdavanters al seu país i on hi ha molta més competència», continua Valle.

L'Andrii porta l'esport a la sang, perquè la seva germana Olga és ara entrenadora de gimnàstica artística d'infants de 4 i 5 anys a Ucraïna, i Tatiana, la seva mare i amb qui fins fa poc vivia a Mollet, va fer *pole dance* durant uns 10 anys. És un company generós que cuida i es preocupa per la resta, comparteix les seves experiències i necessita ser transparent i agraït. «Fins a conèixer Limin Jia, les paral·leles em feien molta por i em semblaven complicadíssimes. Ell, però, em va transmetre confiança i va saber com motivar-me i donar-me temps perquè n'aprengué. Si no em sortia alguna cosa, potser em deia que fes una mica de llit elàstic o un altre aparell», recorda l'Andrii, que estava acostumat a una altra disciplina, la ucraïnesa, amb més crits.

TRANSFORMAR LA POR

«Transforma la por que pugui tenir en combustible, energia i explosivitat per executar els elements de la millor manera possible», el retrata Francesc Pérez (Barcelona, 1994), que el va dirigir al CN Granollers. Recorda que el primer cop que va veure en acció l'Andrii va ser, precisament, fent paral·leles: «Em va impressionar el seu nivell d'execució. Té una actitud excel·lent que el va fer integrar

Andrii Yavorskyi després de guanyar una medalla. Foto: Francesc Pérez

molt de pressa al grup i unes aptituds que li donen moltes possibilitats d'arribar molt lluny».

El jove gimnasta quasi mai està nerviós abans d'una competició i tampoc va perdre els nervis quan, pocs dies després d'arribar a l'entitat granollerina, li van comentar que aviat celebrarien el festival de gimnàstica. «Veia que era un esdeveniment important amb molt de públic i que estava a les meves mans preparar-me bé els exercicis, i és el que vaig fer», reconeix, tranquil.

Es posa al llit amb la consciència tranquil·la i somia amb exercicis perfectes. Potser no té malsons amb la gimnàstica perquè relativitza el seu creixement i el fet d'haver començat des de zero a Granollers, i se centra en el llarg camí que li queda per re-

córrer, com millorar el seu anglès parlat i escrit i continuar polint el català: «M'he de llençar a parlar-lo més i millor».

«Si altres gimnastes fan aquell exercici, tu també pots fer-lo. Cal allunyar-se de la por i millorar constantment. Intento fixar-me en cada detall, preguntar com puc créixer més o el que no entenc i escoltar sempre», enraona l'Andrii, que després dels seus grans progressos al conjunt granollerí, on va arribar a través de la Federació Catalana de Gimnàstica, s'ha guanyat una altra beca, ara al CAR de Sant Cugat.

«Segur que aprofitarà com ningú l'oportunitat de formar-se allà», té clar Pérez. Al Centre d'Alt Rendiment Esportiu, l'ucraïnès estudia primer d'ESO i s'entrena matí i tarda de dilluns

a divendres, dissabte a la tarda i diumenge descansa. «Al CAR em donen eines i recursos per poder arribar a ser un bon gimnasta», celebra l'Andrii, a qui el seu entrenador, Miguel Rubio, li recorda a Limin Jia «perquè també t'explica les coses amb pausa i tranquil·litat i d'una manera molt entenedora». «En Francesc i l'Eli també em van ensenyar molt. Són exigents. Bé, ella era més dura», confessa, divertit.

«Durant un any el va entrenar Limin Jia, que és qui va fer créixer i millorar l'Andrii, i li va ensenyar els exercicis amb què l'Eli i jo vam treballar en el tram final de la temporada passada per corregir les seves errades d'execució. Miguel Rubio, amb qui continua ara al CAR, també ha fet una gran feina», matisa Pérez.

La seva polivalència fa que l'Andrii tingui moltes portes obertes per al futur i que en el present sigui un gran aspirant al podi. En categoria via olímpica 3 va ser el millor al campionat de Catalunya de Vilanova i la Geltrú, i quart al d'Espanya, a Pamplona, i ara competeix en via olímpica 4. És un gimnasta molt regular en els sis aparells (exercici de terra, salt de poltre, cavall amb arcs, anelles, paral·leles i barra fixa), i especialment bo en anelles i paral·leles. També li encanta el terra, que potser acabarà sent la seva especialitat quan faci l'estirada.

«Els obstacles m'impulsen a millorar. Si ho tinc més complicat, guanyo en seguretat. Mai tinc presses perquè sé que lluitar pels somnis és un llarg procés que vull gaudir al màxim», tanca l'Andrii.

Biodansa a
 Sant Andreu
 Grup Regular
 Dilluns de 19:00 a 21:00

Escola Ludocorporal
 c/ Ramon Batlle, 57

Montse - 611 598 799
 Laia - 651 146 355
 lamondaa2@gmail.com

Comencem 9 d'Octubre

T'esperem

Cuido a tu hijo(a) con todo mi corazón

Júlia, 24 años, brasileña, graduada en Psicología

Experiencias anteriores:
 Psicóloga Clínica, Psicóloga Organizacional (enfocada en Psicología Social en ONGs) y diferentes voluntariados con niños.

Servicios:
 Cuidarlos con mucha responsabilidad, mientras estás ocupado (alimentar, pasear, quedar en casa, llevar y recoger de la escuela, ayudar en las tareas diarias y proponer actividades divertidas que ayuden en el desarrollo).

Llamadas: +34 613085959
 Whatsapp: +55 19998720209

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

No t'ho perdís

Foto: Pexels

Oktoberfest 2023

Barcelona viu durant aquests primers dies de tardor la desena edició del seu Oktoberfest particular. Programada del 4 al 15 d'octubre a la plaça Univers de la Fira de Barcelona de Montjuïc, la versió nostrada de la tradicional festa bavaresa ofereix litres i litres de cervesa i els àpats més característics de la gastronomia alemanya. Tal com expliquen des de l'organització, l'Oktoberfest Barcelona compta amb una carpa de més de 6.500 metres quadrats, amb decoració i ambientació tradicionals de Baviera i amb música en directe de grups bavaresos i diversos DJ.

Famosos

"Jo sempre treballo per al públic. Em sobta molt quan faig tan feliç tanta gent i resulta que els crítics mai els faig feliços". Així justificava Àngel Llàcer (Barcelona, 1974) a *El matí de Catalunya Ràdio* la seva polèmica decisió de no convidar els crítics teatrals al seu nou espectacle al Teatre Tívoli, el musical *The Producers*. Ho feia fa uns dies davant de diversos crítics al programa de Ricard Ustrell, sent perfectament conscient de la polseguera que havia aixecat el seu gest, fins al punt que una quarantena de crítics havien publicat un comunicat denunciant la situació. "No vull ser cornut i pagar el beure", afegia Llàcer a la ràdio pública, alhora que assenyalava que les crítiques que ha rebut al llarg de "tota" la seva carrera "sempre han sigut dolentes". Llàcer també va deixar clar que no ha "vetat" ningú: tothom pot veure el xou pagant entrada.

La fitxa

QUI ÉS?

ÀNGEL LLÀCER

ÉS FAMÓS PER...

Ser artista i un personatge mediàtic
És director de teatre, actor i presentador de televisió

QUÈ HA FET?

No convidar els crítics al seu nou espectacle
"No vull ser cornut i pagar el beure", s'ha justificat Llàcer

A LES XARXES...

Indignació entre els crítics
Fins i tot han fet un comunicat denunciant la situació

Llibres

L'any que vaig estimar Ava Gardner
Jordi Solé

Quan l'any 1990 el Pol Mas veu que l'Ava Gardner ha mort als seixanta-set anys, recorda que la va conèixer durant el rodatge de *Pandora y el holandés errante* a Tossa de Mar, a l'hotel familiar Àncora. Un rodatge inoblidable que va significar el seu pas de la infància a la joventut marcat per l'amor per l'actriu, que li durà tota la vida. Premi Prudenci Bertrana 2023.

Teatre

Alan
Mar Puig i Mateu Peramiquel

Alan és un musical inspirat en una història real, la d'Alan Montoliu, un noi trans que es va suïcidar la nit de Nadal del 2015. Setmanes abans, s'havia convertit en el segon menor trans de Catalunya que aconseguia el canvi de nom en el Registre Civil, però ni això ni el suport familiar van superar el mal causat per l'assetjament escolar. Al Teatre Condal de Barcelona.

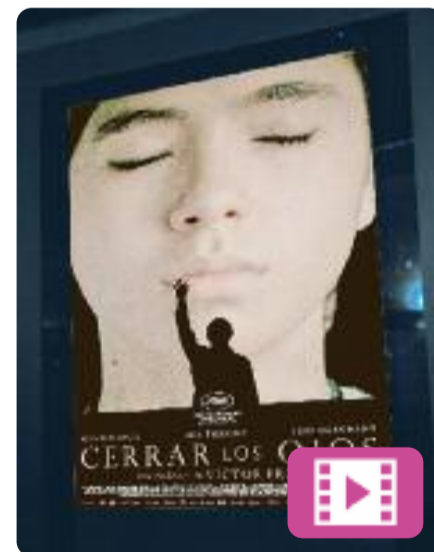
Música

Tot allò que no sap ningú
Maria Hein

Amb només vint anys, la mallorquina Maria Hein acaba de publicar el seu segon àlbum. Sota el títol *Tot allò que no sap ningú* (Hidden Track Records), ha aplegat tretze cançons en què s'ha atrevit amb un canvi d'estil, passant del folk que havia fet fins ara a sons més electrònics i experimentals. A més, hi ha inclòs col·laboracions amb Mushkaa, Rita Payés i Socunbohémio.

Pelis i sèries

Cerrar los ojos
Víctor Erice

Un famós actor espanyol, Julio Arenas, desapareix durant el rodatge d'una pel·lícula. Tot i que mai se'n troba el cadàver, la policia conclou que ha patit un accident a la vora del mar. Molts anys després, el misteri torna a l'actualitat arran d'un programa de televisió que pretén evocar la figura de l'actor, oferint en primícia imatges de les últimes escenes que va rodar.

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

La desigualtat de gènere causa morts

Foto: Freepik

PREVENCIÓ

Cada any moren 2,3 milions de dones al món a conseqüència del càncer, segons dades del Centre Internacional d'Investigacions sobre el Càncer. Ara, una anàlisi publicada a la revista científica *The Lancet* revela que prop d'un milió i mig d'aquestes dones podrien haver-se salvat gràcies a un diagnòstic precoç. I, a més, entorn de 800.000 morts s'haurien evitat si les dones afectades haguessin tingut accés a una millor atenció mèdica. La conclusió de l'informe és que la desigualtat de gènere té un efecte directe sobre la salut de les dones.

Per lluitar contra aquesta discriminació, la comissió que ha elaborat l'anàlisi, formada per acadèmics, sociòlegs, economistes, epidemiòlegs i especialistes en prevenció, reivindica un enfocament feminista del càncer que situï la malaltia com una qüestió prioritària en la salut de la dona.

La seva proposta fa èmfasi en la necessitat d'impulsar més polítiques de prevenció, però també d'informació perquè les dones siguin conscients dels factors de risc als quals estan exposades com a dones, principalment el tabac, l'alcohol, l'obesitat i les infeccions, les principals causes de càncer.

Les claus

FACTORS

Entorn d'un milió i mig de dones van morir el 2020 per culpa del tabac, l'alcohol, l'obesitat i les infeccions

CÀNCERS

Es parla molt de càncer de mama, però cada any moren prop de 160.000 dones menors de 70 anys de càncer colorrectal

PULMÓ

En les últimes dècades, als països rics les morts de dones per càncer de pulmó són superiors a les del càncer de mama

INDÚSTRIA

L'informe denuncia que la indústria del tabac i de l'alcohol dirigeix les seves campanyes comercials cap a les dones

Foto: Freepik

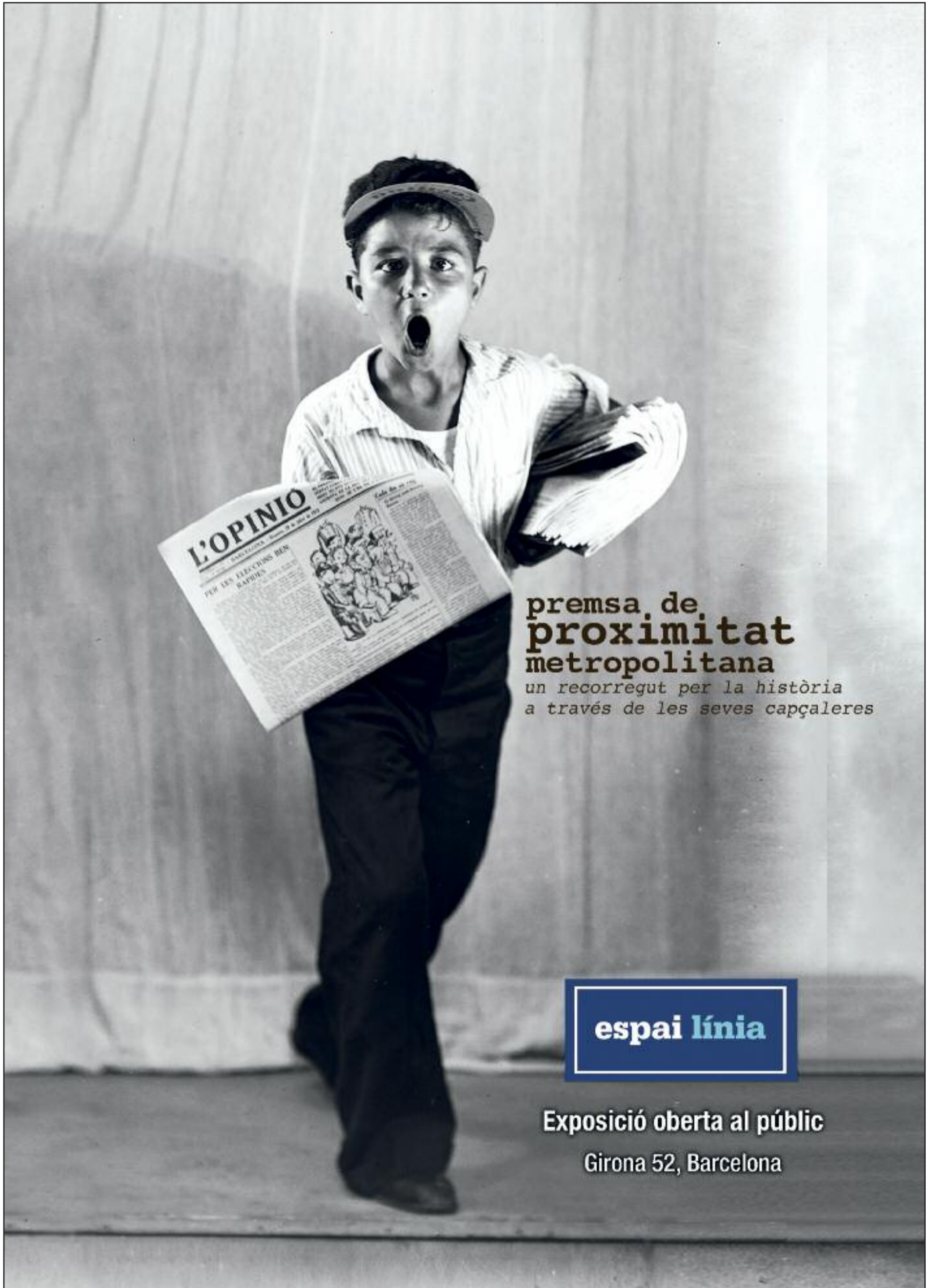

NOEMÍ FARRÉ CANELA PSICÒLOGA COACH

- Teràpia sistèmica breu
- Life coaching i familiar
- Gestió emocional en l'àmbit personal, laboral i familiar
- Por, tristesa, ansietat, dol, baixa autoestima, etc.

noemifc@psicologiacoaching.life

+34 629 918 379

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

Honestidad y servicio,
nuestro valor

Gabinete de Abogados

Separaciones · Divorcios · Accidentes · Indemnizaciones
Despidos · Sociedades · Contratos mercantiles
Reclamaciones de cantidad · Recursos administrativos
Trámites de extranjería: *Cartas de invitación, permisos de
residencia y trabajo, agrupaciones.*

Asesoramiento y Gestión de Empresas y Particulares

Creación de empresas · Laboral y Seguridad Social
Impuestos · Hacienda · Planificación fiscal
Constitución de sociedades · Inspecciones
Extranjería · Permisos de apertura
Declaraciones de renta, patrimonio...

Administración de Fincas

Gestión arrendamientos (*Pisos, locales...*)
Comunidades de propietarios · Tasaciones
Contratos de arras y arrendamientos
Tramitación hipotecas · Traspasos

Gestiones Notariales

Escrituras Compra-Venta · Testamentos
Herencias · Donaciones · Poderes
Constitución de sociedades · Actas de notoriedad
Capitulaciones matrimoniales

Asesoramiento y Contratación de todo tipo de Seguros

Hogar · Vehículos · Motocicletas · Convenios colectivos
Empresa · Arrendamientos · Pensiones
Responsabilidad civil · Seguro de comunidad

Inmobiliaria

Compraventa de inmuebles a nivel nacional (*Pisos, locales,
parkings, naves...*) · Hipotecas Permutas · Arrendamientos
Promociones · Peritaje bienes y derechos inmobiliarios

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona
Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503

Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona
Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503